

Szalézi Értesítő

2013/1

**DON BOSCO
SZALÉZIAK**

**SZÁZ ÉVE
MAGYARORSZÁGON**

1815 2015

Don Bosco
születésének bicentenáriuma
2012 a pedagógusoké 2013

Szaléziak
1913 2013
100 év Magyarország

Pascual Chávez
TANULJUNK MINDENBŐL,
AMI VELÜNK TÖRTÉNIK

Interjú Adriano Bregolinna
DON BOSCO UGRÁLNA ÖRÖMÉBEN

Egy kiállítás, amit látni kell

A szaléziak centenáriumi évének ünnepélyes megnyitójára alkalmából nyílt meg január 26-án A jókedv rendje – Szaléziak címmel az a kiállítás, amely a budavári palota E épületében, a Budapesti Történelmi Múzeumban, a metszettárban látható március 31-ig. A tárlatot, amely a magyarországi szaléziak tartományi archívumából és a Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteményéből, valamint Mindszenty József hercegprímás emlékét gondozó Alapítvány anyagából épült fel, és igyekszik visszaadni a rend százéves történetének fény- és árnyoldalát is, B. Varga Judit történész, muzeológus rendezte. A kiállítás első fele a "világos" rész, ahol az 1913-tól 1948-ig, illetve 1950-ig egyre gyarapodó rendhez kapcsolódó tárgyakat, emlékeket mutatjuk be, így a pélišföldszentkereszt kegyhely közel egyméteres, aranyozott monstranciáját (úrmutatóját), és látható a szalézi rend alapítójának, Bosco Szent Jánosnak egy csontereklyéje is.

A tárlat második része "sötét" - itt az egyházi iskolák 1948-as államosítása, valamint az 1950-es rendfeloszlás utáni tragikus időszakot szemléltetjük. Ez utóbbiban látható Sándor István, az 1953-ban kivégzett, és jelenleg a boldoggáavatás küszöbén álló szalézi szerzetes testvér néhány személyes tárgya, levelei, bicskája és túrabotja, Ádám László akkori tartományfőnök kenyérbéltől készített rózsafüzére, amit a börtönben használt és Havasi József atya bőrdísz, ami elkísérte a novíciátustól a hazatérésig.

A kommunizmus éveit, amikor számos szalézi az ország elhagyására kényszerült, sokakat pedig letartóztattak, a pélišföldszentkereszt templom tetejéről tavaly lekerült mintegy kétméteres rozsdás kereszt jelképezi, amely szintén látható a kiállításon.

A tárlat Budapesten húsvétig látogatható, majd az országban máshol is megtekinthetik az érdeklődők, először Veszprémben, ahol az érseki turisztikai központban lesz látható április 19-től augusztus végéig.

A szaléziakról szóló kiállítást lehetőség van a későbbi időszakban máshová is meghívni. Ennek részleteiről érdeklődni lehet a kiállítás rendezőjétől a szalezicentenario@szaleziaik.hu e-mail címen.

Budapesten február 28-ig keddtől vasárnapig 10-16 óráig, március 1-től 10-18 óráig látogatható a kiállítás.

Kedves Barátaink!

Don BOSCO Atyánk tisztelői!

„1913. január 25-én a Zichy Nándor gróf emlékmű-bizottság ülésén Magyarország hercegprímása felvetette az eszmét, hogy gróf Zichy Nándor emlékére Budapesten valamelyik munkásnegyedben templom és melléje szalézi oratórium építtessék. Kevéssel utána egy angalföldi küldöttség ennek a templomnak felépítését saját területére kérte. Gróf Majláth Gusztáv, erdélyi püspök az elhangzott primási javaslatot magáévá tette és körlevelében papjainak figyelmébe ajánlotta.

A letelepülés eszméje még ez évben megvalósult, azonban más formában. Ugyanis a nyár folyamán dr. Csernoch János hengerprímás arról értesítette dr. Robitsek Ferenc címzetes kanonok, alkormányzó urat, hogy a szaléziak tervbe vett letelepítése céljából hajlandó nekik átengedni a péli-földszentkereszt kegyhelyet és Mogyorósbánya lelki vezetését. A szalézi előljárók, hogy Magyarország első főpapja kitüntető bizalmának megjeljenek, nem rettentek vissza az ezzel járó nem csekély áldozattól és készségesen elfogadták az ajánlatot.

November 3-án hajnalban a cavagliai Szent István intézetben hármat ütött az óra – búcsúzóra. A Turin – Milánó gyorsvonat röpítette az új honfoglalókat édes hazánk felé. Miksavárnál kitörő éljenzéssel köszöntötték a magyar határt. Budapesten már Robitsek kanonok úr várta a fiúkat friss reggelivel. Oly lármás jókedvvel jöttek, hogy a kanonok úrnak csitítani kellett őket, nehogy túlságosan magukra vonják a járókelők figyelmét. Az egyik azután annyira, komolyra vette az intelmet, hogy egy valakinek, aki jövetelük célját tudakolta, azt válaszolta, hogy tanulmányútra jöttek. A Déli vasútról a kis csapat a császárfürdői állomásra vonult fel. Innen folytatták útjukat és délután egy órakor megérkeztek Nyergesújfalura. Szakadó eső fogadta őket. Fél

térig erő sárban érkeztek november 6-án Péli-földszentkeresztre, ahol a legsürgősebb átalakítási munkálatok megtörténtek. A fiúk lelkesedése még akkor sem csökkent, amikor az erdő közepén alig találtak egyebet, mint egy omladozó templomot, egy düledező zsindeletetős klastromot, meg egy rozzant csárdát.

A következő napokban megérkeztek az újonnan felvett növendékek és megkezdődött a tanítás, most már teljesen magyar keretben Walland Ferenc dr. vezetése mellett. Egyelőre négy pap és negyven növendék telepedett meg a csodatevő Jézus keresztjének lábánál a Nagy Konstantin-jubileum esztendején. Ezzel a magyar szaléziánium krónikájában új fejezet kezdődött.”

(A MAGYAR SZALÉZIÁNUM
KRÓNIKÁJA DIÓHÉJBAN
Közl.: dr. Novák János SDB 1941)

2013. január 26-án a budapesti Szent István Bazilikában dr. Erdő Péter bíboros, érsek ünnepi szentmiséjével és a Várban a Budapesti Történeti Múzeumban a szaléziak történetét bemutató kiállítás megnyitójával megkezdődött az ün-

nepi centenáriumi évünk. A 100 évvel ezelőtti szalézi honfoglalást sokéves, türelmes, kudarcoktól sem mentes ima és munka készítette elő. A centenárium megünneplését is. És ahogy az első magyar szaléziak áldozata meghozta gyümölcsét, bízom benne, hogy a mi imánk és munkánk is sok kegyelmet, örömet, hivatást és életerőt ad egyházunknak és hazánkunk.

Hála a honalapítónak és köszönet a mai munkatársainknak!

Köszönöm mindenki szervező, lelkesítő munkáját. Külön is Bertáné dr. Varga Juditnak a két kiállítás rendezését, megalakítását. Lengyel Erzsébet sajtó munkáját.

Köszönöm a fiatalok lelkesedését! A különvonal szervezését, a flashmobot a kázinobarcikai tanároknak és diákoknak.

A budapesti szervezést Csány Mártonnak, Almási Annamáriának és Czuczor Andrásnak. Sok fiatal önkéntes munkáját. A közeli és távoli helyekről érkezett zarándokok imádságos lelkületét. A megnyitón szereplők felkészültségét.

Minden szalézi rendtárs és a Szalézi Csallád Don Bosco iránti hűségét.

A most megkezdődő ünnepi év sok lehetőséget tartogat. Hazánkba fogadhatjuk Don Bosco ereklyéjét, bizalommal imádkozhatunk Sándor István vértanú rendtársunk boldoggá avatásáért és várjuk Rendfőnök Atyánk látogatását.

Meghívok minden kedves barátunkat, keresse a kapcsolatot a szaléziakkal, vegyen részt örömeinkben és küzdelmeinkben. Imádsággal és munkával résztvevőként, közösen ünnepeljük meg a magyar szaléziak letelepedésének századik évfordulóját!

Don Boscóban szeretettel
P. Ábrahám Béla SDB
tartományfőnök

A Szalézi Értesítő következő száma májusban jelenik meg.

Don Pascual Chávez Villanueva rendfőnök

Tanuljunk mindenből, ami velünk történik

Don Bosco mesél

„**H**a magamról akarok mesélni, életem első éveinél kell kezdenem. Szép és nehéz évek voltak, olyan idők, amikor megtanultam gyerekeknek lenni és felnőtté válni.

Egyszerűen azt mondhatom neked: az a Don Bosco, akit egy kicsit talán már ismersz, az a Don Bosco, aki pap lett és a fiatalok nevelője, no meg jó barátjuk, rengeteget tanult mindabból, ami ezekben az első években történt vele.

Bemutatom most neked azokat az értékeket, amelyeket ekkoriban szívtam magamba és tettem életem részévé, később pedig szalézijaimra hagytam örökségül. Az évek múlásával ezek az értékek pedagógiám alapjává váltak.

Az édesanya jelenléte. Margit mama alig 29 éves volt, amikor édesapámat néhány nap leforgása alatt sírba döntötte egy szörnyű tüdőgyulladás. Energikus és bátor asszony volt, nem panaszkodott; nekigyürkőzött, hogy megfeleljen az immár kettős szülői feladatnak. Kedvesen és határozottan látta el mind az apai, mind az anyai kötelességeket. Sok évvel később, a fiatalok papjaként ezt a gyakorlati tapasztalatot szűrhettem le: „Egy gyermek legnagyobb boldogsága, ha tudja, hogy szeretik.” Ezért a fiaimmal úgy bántam, mintha igazán a édesapjuk lettem volna, és ezt a derűs, vidám és ragályos szeretet konkrét gesztusaival érzékeltettem velük. Szerettem a fiaimat és kézzelfogható bizonyítékot is adtam szeretetemnek, amikor egészen az ő ügyüknek szenteltem magam. Ezt az erős, komoly szeretetet nem könyvekből tanultam, hanem az édesanyámtól örököltém és örökké hálás leszek neki érte.

A munka. Ebben is édesanyám járt elől jó példával. Mindig ezt mondogatta:

„Aki fiatalkorában nem szokja meg a munkát, holtáig lusta marad.” A vacsora és az esti ima után tartott családi beszélgetések (a híres „jőéjszakák”-ok) során újra meg újra elmondtam: „A mennyország nem a lustáknak való.”

Istenről alkotott képünk. A z édesanyám egyetlen mondatba sűrítette az egész katekizmust, amit folyton-folyvást mondogatott nekem: „Isten lát téged!” Én tudtam: egy olyan mindenről gondoskodó hitoktató iskolájában nevelkedve, mint az édesanyám volt, Isten szeme előtt cseperedtem. De Ő nem egy rideg, engesztelhetetlen csendő-Isten volt, aki azt várja, hogy tetten érjen valamin, hanem egy jóságos, gondviselő Isten, akit megtanultam felismerni az évszakok változásában, hálát adtam neki az aratás és a szüret után, egy hatalmas Isten volt, akit áhítattal csodáltam, amikor esténként a csillagokat bámultam.

„Beszéljük meg ésszerűen!”

[“Ragioniamo!”] Az öregek piemonti tájszólásban ejtették; és mennyi bölcsesség rejtőzött ebben a szóban! Annak megjelölésére használták, amikor valamit szépen megbeszéltek, elmagyaráztak egymásnak, közös, ésszerű döntést hoztak, anélkül, hogy bármelyik beszélgetőtárs a többiekre akarta volna erőltetni a saját nézőpontját. Később az „ésszerűség” kifejezést nevelési módszerem egyik tartóoszlopává tettem. Ez a szó számomra a párbeszéd, az elfogadás, a bizalom és a megértés szinonimája lett; átlényegült egy kereső magatartássá, mert a nevelő és a gyermek között nem lehet semmiféle vetélkedés, hanem csak barátság és kölcsönös tisztelet. A fiatal számomra nem passzív alany, nem egyszerű parancs-végrehajtó. A gyerekek között sohasem csak látszólag figyeltem rájuk, hanem valóban meghallgattam őket, komolyan

megvitattam velük az ő nézőpontjukat és az ő érveiket.

A közös muaks öröme. Sok éven át igazi vezéregyéniség voltam a társaim között: gondolok itt az első kötéláncosi tapasztalataimra Becchiben, a napfényes vasárnap délutánokon; majd a chieri iskolában kivívott népszerűségemre, amiről egy önéletrajzi visszaemlékezésemben bátran írhattam, hogy „úgy tiszteltek, mint egy kis hadsereg kapitányát”. De később megértettem, hogy mindenki főszereplő. Akkoriban alapítottuk meg a *Vidámság Társaságát*, egy diákokból álló, nagyszerű csapatot, ahol mindenkinek ugyanazok voltak a kötelességei. A Szabályzat három rövid szakaszból állt: legyünk mindig vidámak, teljesítsük jól kötelességeinket és kerüljük mindazt, ami nem méltó egy jó keresztényhez. Később létrejötték a különféle egyesületek, ifjúsági csoportok, az apostoli munka és az életszentség mindenki előtt nyitva álló igazi műhelyei. Azt mondtam, hogy ezek a „fiatalok dolgai”, eszközök, hogy előmozdítsuk kezdeményezéseiket és teret adjunk természetes kreativitásuknak.

Az együttlét öröme. Azt akartam, hogy a nevelők, öregek és fiatalok egyaránt, mindig a fiatalok között legyenek, mint „szerető atyák”. De nem bizalmatlanságból, hanem azért, hogy együtt fejlődjenek, közösen alkossanak valamit és együtt legyenek a részesei. Eljutottam oda, hogy igazi, szívbeli örömmel mondhattam: „Itt veletek érzem jól magam, az az életem, hogy közöttetek legyek.”

*Bollettino Salesiano 2013/1
Fordította Nagy Brigitta*

Pedagógiai stratégiák

A nevelés művészete jó néhány stratégiát, nem egy bölcs és érvényes pedagógiai „trükköt” ismer.

Íme, egy kis ízelítő ezekből a mi szalézi stílusunk szerint, ami nem híve a gügyögésnek.

Az olasz anyukáknak a legtöbb szenvedést az okozza, hogy rávegyék a gyerekeiket az evésre.

Nos, azt, szeretnénk, ha enne? Ne könyörögiünk neki! Gyakoroljuk a közöny stratégiáját.

Ha észrevehetően ragaszkodunk ahhoz, hogy egyen, akkor fegyvert adunk a kezébe, amivel zsarolni tud minket, és a gyermek minden módon fel is használja ezt, csak hogy felhívja magára a figyelmünket.

Közömbös arcot mutatva azonban a helyzetet a saját kezünkben tarthatjuk.

„Nem eszik? Rendben van! Majd eszik, ha éhes lesz.”

Nyugalom, anyukák! A gyereket nem fenyegeti az éhhalál veszélye! Garantálom! Az ösztön az éhségnek nem tud ellenállni! Nem volt még olyan gyerek a világon, aki tele tányérral az orra előtt éhen halt volna! Amikor éhes lesz, a gyermek enni fog!

Valamilyen üzenetet akarunk eljuttatni a kamasz gyerekeink fejébe?

Gyakoroljuk az indirekt módszer stratégiáját.

Mindannyian tudjuk, hogy a frontális módszer, ami közvetlenül megcélozza őket (vagyis a „prédikálás”), egykettőre kiveri a biztosítékot a tizenéveseknél.

Tehát, ha valamit el akarunk mondani a gyerekeinknek (és el kell mondanunk, mert nem pusztán „gondozó”, hanem „pedagógus” szülők is vagyunk!), úgy beszéljünk hozzá, hogy ne szólítsuk meg közvetlenül.

Példa: az asztalnál ül a család, az anya és az apa beszélget az előző esti tévéműsorról, és elmondják negatív véleményüket a káromkodásról, az erőszakról, az erőszakos szexről... A fiú, mialatt lapátolja befelé a tévét, felismeri és megtanulja,

Ezt mondom a gyerekeimnek:

- Ha mindig csak olyanokkal vagy, akik ugyanazt gondolják, amit te, akkor az annyit ér, mintha papagájokkal élnél.
- Ne hagyd, hogy a bor palackozzon be téged!
- Inkább az eszedet mutogasd, mint a köldöködet.
- Aki legyőzi a másikat, az izmos. Aki legyőzi önmagát, az erős.
- Semmi értelme szomorkodni.
- Ne törődj a megjegyzésekkel, ha rendben vagy magaddal.
- Erő és bátorság visz minket előre.
- Ahol bejön az ital, ott kimegy a tudás.

mik az általunk előnyben részesített értékek, amelyek talán nem minden esetben egyeznek a tanárok és a barátok által közvetített értékekkel. Ily módon beszélgettünk a fiunkkal anélkül, hogy kiváltottuk volna azt a reakciót, ami annyira jellemző a kamaszokra!

Az indirekt módszer stratégiájához nagyon közel áll az informális beszélgetés stratégiája.

Kint vagyunk a téren és barátokkal, ismerősökkel beszélgetünk. Az ide-oda szaladgáló gyerekeink egyszer csak oda jön és hallja (sőt: meghallgatja) az álláspontunkat a politikáról, a vallásról, a mai társadalomról ... és ezek a spontán, különösebb megfontolás nélkül mondott szavaink hihetetlen hatással lehetnek a lelkére!

Minden oka megvan az író és szemiotikus Umberto Ecónak azt monda-

ni: „hiszem, hogy apáink a 'holt időben' tanítottak, amikor nem azzal voltak elfoglalva, hogy neveljenek.”

Egy másik példa a pedagógiai stratégiára a lány reakció.

Kiabál a gyerek? Az anya válaszoljon higgadtan (könnyebb mondani, mint megtenni!): „Nem értek semmit! Ha nem csökkented a hangerőt, megsüketülök.”

A gyermek hisztizik? Az anya továbbra is csendes (ismét, könnyű azt mondani!), továbbra is nyugodt és derűs marad, legfeljebb ingatja a fejét.

Ez a lány reakció stratégiája.

Azt mondják, gyakran működik; nagyon intelligens stratégia: ha a saját dühkitörésünkkel válaszolunk a gyermek szeszélyeire, azzal csak olajat öntünk a tűzre.

Figyeljünk a holtidőre!

Talán akkor nevelünk a leginkább, amikor kevésbé gondolunk rá.

Egy gyors teszt: az apa találkozik egy koldussal, aki az utcán kéreget és két eurót nyom a kinyújtott kézbe, a fia ezt látja; az anya a templomban van, csendben, összeszedetten imádkozik, miközben a gyerek figyel.

Íme két csodálatos, nevelő példa, amit nem közvetlenül akartunk, nevelés, amely messze meghaladja azt, amit egy szölvánnal érnénk el a felebaráti szereptől és az Istenbe vetett hitről.

A „holtidő” stratégiája tartalmazza azokat a szavakat is, amelyeket nem figyelemzetésként mondunk, hanem úgy, mint ami a legtermészetesebb dolog számunkra a világon. Ha már itt tartunk, térjünk vissza az asztalhoz, ahol az apa hirtelen azt mondja: „A káromkodás olyan, mint a számár iázása egy koncert közepén!” Az anya, egy fodrászreklám láttán azt mondja: „Nem elég, ha csak a haja van rendben az embernek, a gondolatainak is rendben kell lenniük...”

Ha így beszélünk, nem bántunk meg senkit, még a tizenéves gyerekeinket sem riasztjuk el, aki (és ez van rendjén!) allergiás a „prédikálásra”.

Nem egyedülként, de azok a szavak, amelyeket előzetes megfontolás nélkül ejtünk ki, gyakran óriási hatással vannak a gyerekeinkre, mert felfedik a legbelőbb gondolatainkat, a véleményünket, az értékeket, amiket legbelül hordozunk. Mindig megdöbönt Leo Buscaglia professzor vallomása, aki elmondta, hogy ő az erkölcsi értékrendjét apja elejtett szavaiból építette fel, amelyeket az asztalnál, vacsora közben mondott.

Fordítás: Lengyel/Nagy

Fotó: Thaler Tamás

Interjú

Adriano Bregolin rendfőnöki vikárius atyával Lengyel Ákos beszélgetett

Don Bosco **ugrálna** örömeiben

Megkezdődött a szaléziak centenáriumi éve

Mi a feladata a vikáriusnak?

A vikárius feladatát Alapszabályaink helyettesként határozzák meg, gyakorlatilag a rendfőnök első munkatársa a Társaság kormányzásában, valamint ellátja azokat a külön feladatokat is, amelyeket a rendfőnök rábíz, különösképpen a szerzetesi fegyelem intézkedései és a Szalézi Család elkísérése tartoznak ide.

Mi volt az első benyomása, amikor idén Magyarországra jött?

Már háromszor jártam Magyarországon és az első benyomásom az volt, hogy itt egy kicsi, de nagyon jól működő és növekedni vágyó szalézi jelenlét van. Azt hiszem, hogy a centenárium konkrét alkalmat kínál Don Bosco és a szalézi

karizma szélesebb körű megismertetésére, valamint új hivatások ébresztésére. A szaléziakon túl, a társadalom is felfigyelt erre. Magyarország társadalma is, mint a többi európai országé, homogén. És Európának ma nagy szüksége van Don Boscóra.

Sokszor hallottuk, hogy a magyar tartomány a legkisebb a szalézi világban. Mennyire ismerik Rómában egyes tartományok dolgait?

Mi bízunk abban, hogy ez a tartomány – különleges nyelvi és kulturális helyzete okán is – megőrizheti és meg is kell hogy őrizze önállóságát, annak ellenére, hogy a szaléziak nagyon kevesen vannak. Ennek érdekében a Rendfőnökség komoly erőfeszítéseket tett és fiatal szaléziakat

küldött ide más országokból azzal a reménnyel, hogy a hivatások növekedését indítják el. Mi hiszünk ebben a tervben és hisszük, hogy megerősíti a magyar szaléziakat.

Az egyértelmű, hogy a nyelvünk nehéz, de egyébként miért tartják különlegesnek Magyarországot?

Don Bosco lelkiisége mindenekelőtt egy olyan lelkiiség, ami minden kultúrához jól alkalmazkodik. Társaságunk elterjedése a világ 132 országában is azt bizonyítja, hogy ez a karizma beilleszkedett minden környezetbe és összekapcsolódott a neveléssel. És a nevelés egyetemes fogalom, ami magában hordoz egy kicsit mindaból, ami minden nép kulturális valósága. Szerintem ennek az országnak a különle-

gessége ebben a pillanatban az, hogy megszabadult a kommunizmus alatt átélt szenvedéstől. Az európai nyitás ma rengeteg értéket közössé tesz, de itt egy majdnem ötven éves, hosszú, nagy szenvedésekkel teli időszak múlt el, amiről Társaságunk is tanúskodik vértanújával, Sándor Istvánnal és sok más üldözött szemlélyel együtt.

A második szempont az országon belüli különböző etnikai csoportok gondozása, és nekem nagyon tetszik, hogy a szaléziak elkötelezettek például a cigány fiatalok életének előremozdításában is, mert ők olyan társadalmi réteget jelentenek, akiket nagyobb integráción és a kultúrán keresztül kell támogatni.

Mit kellene tennie a magyar tartománynak, hogy beteljesítse ezeket a reményeket?

Minden tartománynak a saját kicsiségében kellene kifejezésre juttatnia a szalézi karizma gazdagságát. Őt különleges célt tűztünk ki.

Az első a nyitás a szegény és elhagyott fiatalok felé, tehát a mi számunkra valóban egy fontos lelkiségi elem.

A második a népi rétegek: a családokkal is kell foglalkoznunk.

A harmadik: a misszió. Vagyis nyitás a missziók felé, kapcsolat a misszionárius világgal, a missziós lelkiség megélése, és az evangélium terjesztése is abban az országban, ahol élünk.

A negyedik a tömegtájékoztató, ami nagyon fontos. Don Bosco megalapította a Szalézi Értesítőt, a Katolikus Olvasmányokat. Mindig is elkötelezett volt a jó sajtó terjesztésében. Nekünk ma ezer és egy tömegtájékoztatósi eszközünk van, de sokkal visszafogottabbak vagyunk, mint ő.

Végül pedig itt van a hivatások témája.

Ha azt akarjuk, hogy egy tartomány növekedjen, ezekben a pontokban kell fejlődni. Ez az álmunk a magyar tartományról is.

Don Bosco ünnepéhez kapcsolódóan: az ilyen rendezvények mennyire segítik elő a szaléziak céljait?

Azt hiszem, hogy a legfontosabb, hogy megismertessük Don Boscót. Ezért az volna a kérésem a magyar szaléziakhoz, hogy növeljék sokszorosára a Szalézi Értesítő példányszá-

mát, még akár adósságok árán is, mert Don Bosco megismeréséből tud igazán táplálkozni a lelkiség, gyarapodni a Szalézi Család, ami nem csak belőlünk, szaléziakból áll, hiszen sokkal többet takar, amit Szalézi Családnak hívnak.

Másik fontos szempont, hogy Don Bosco megismertetése számunkra nem valamilyen győzelmi diadalt jelent, hanem egy nagy ajándék bemutatását, amit Isten adott az Egyháznak és a magyar népnek is a fiatalok megmentésére, egész valójuk megmentésére. Don Bosco egy ajándék, és ezt az ajándékot közkinccsé kell tenni. Tehát a lehető legjobban kell őt megismertetnünk.

A harmadik dolog az erekle látogatása. Ez nem csak egy hitbuzgalmi esemény lesz: valóban Don Bosco jön el közénk. Ő valamennyi művét szerette volna megismerni. Ma azért jön ide, hogy megismerje Magyarországot, köszönetet mondjon a magyar népnek, amiért befogadták a szaléziakat, és azért is jön, hogy megáldja ennek az országnak a fiataljait. Ez is nagyon fontos.

A centenáriumhoz kapcsolódó kezdeményezések egyike sem hamar kihunyó tűzijáték lesz tehát, hanem ellenkezőleg: egy óriási karizmatikus láng kezdete, amelynek sok fiatal és sok ember szívét kell felgyújtania.

Amikor visszamegy, mit fog mondani, mit tapasztalt Magyarországon?

Legelőször is azt fogom elmondani, hogy meglepődtem, mert a centenáriumi nyitóünnepség sokkal jelentősebb rendezvény volt, mint vártam. A szaléziak tényleg nagyszerűen előkészítették ezt az ünnepet, a helyi egyház és a társadalom bevonásával. Az is nagyon fontos, hogy a rádió és a televízió is közvetítette az ünnepséget. Don Bosco ugrálna örömeiben és nagyon-nagyon-nagyon elégedett lenne!

És azt fogom még elmondani a rendfőnököknek, hogy ma sokkal több reményünk van Magyarországon, mint az elmúlt években, mert a szaléziak nagyon elkötelezettek abban, hogy élővé tegyék karizmájukat.

A beszélgetés elhangzott a Magyar Katolikus Rádió hullámhosszán.

Verbényi István dr.

protonotárius, kanonok, püspöki tanácsos

A díjat a Budapest XI. kerületében lévő Don Bosco Katolikus Általános Iskola alapítójaként kapja, amelyet 1992-ben, albertfalvi plébánosaként alapított. Egy, nem egyházi tulajdonban lévő iskola-épületet szerzett meg e célra. A politikai támadások sem tántorították el szándékától. A működési engedélyt éppen Don Bosco égi születésnapján adta ki az önkormányzat, így az ő oltalma alá helyezte és alapításától kezdve Don Bosco pedagógiája és lelkisége szerint igyekezett az iskolát formálni.

Khirer Vilmos dr.

pápai prelátus, protonotárius, kanonok, bírósági helynök, plébános

A díjat az Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola alapítójaként kapja, amelyet az Óbudai Szent Péter és Pál Főplébánia plébánosaként 1996-ban alapított.

Az iskola alapításában a gyerekekért és családokért érzett felelősség vezette, kialakulását anyagi tehervállalással, alapítvány szervezésével is megalapozta. Sok segítséget nyújt lelkipásztori tapasztalatával az óbudai szalézi kápolna munkájához.

Marsiczki Roland

szalézi animátor Balassagyarmatról,
21 éves

Tizenöt évesen kereszttelkedett meg, és szinte azonnal animátor is lett, megtanult gitározni is. Gimnáziumi éve alatt lelkesen önkénteskedett a balassagyarmati oratóriumban. Egyre jobban bekapcsolódott a tartományi programokba is. 2009-ben részt vett Torinóban a nemzetközi szalézi ifjúsági találkozón, a Confrontón. Három éve egyetemi tanulmányai miatt az Óbudán lévő Salesianum kollégium lakója. Alapító tagja az ifjúsági munkát néhány évig összefogó MOSZAT-nak. Jelenleg a SZALIM vezetőségének tagja.

Hivatás

Hit = öröm és boldogság

„Örüljetek az Úrban! Újra mondom: örüljetek” (Fil 4,4)

A minap a következőt olvastam egy folyóiratban: „Mosolyogni kell, akár erőltetetten is. A mosolygás, még ha erőltetett is, enyhíti a stresszt, így áttételesen jótékony hatással van a szív egészségére is...”. De vajon egy ember számára elég csak mosolyogni?

Mindenki boldogságot keres az életben. S talán a legtöbb emberben ott van a kérdés: Hogyan lehetek boldog?

A legtöbben aztán elindulunk a boldogság és az öröm keresésének útján, de sokszor bizonytalanok vagyunk, úgy érezzük, hogy nincsenek kapaszkodóink a boldogságunk eléréséhez. Mi, vagy ki adja nekem a boldogságot, az örömet? Egyáltalán mi is a boldogság? Vannak, akik a sikerrel, a gazdagsággal, mások a bulikkal, a szerelemmel, karrierrel, sporttal, hobbyval, rossz esetben az alkohollal, drogokkal azonosítják a boldogságot.

Jézus Krisztus is arra hívott meg bennünket Szent Pál szavai által, hogy örüljünk. Az öröm tehát nem csak minden ember vágya, hanem az emberi hivatás és meghívás alapja is. Minden megkeresztelt ember arra hivatott, hogy örüljön, még a legnehezebb helyzetekben is. Mert a keresztyén ember boldogságát nem külső tényezők kedvező összhangja adja meg, hanem a személyes kapcsolat Jézus Krisztussal.

A szalézi szerzetesek Don Bosco Jézus Krisztusért való lelkesedését élik meg a mindennapjaikban és Isten örömmeghívására válaszolnak azzal, hogy egész életüket Istennek és a fiataloknak ajándékozzák. A szalézi szerzetesi hivatás öröme éppen ebben rejlik: Isten meghívására válaszolni azzal, hogy egész életünket Neki ajándékozzuk. Arra vagyunk hivatottak, hogy szent nevelők legyünk, mint Don Bosco, odaajándékozva életünket, ahogy ő, dolgozva a fiatalokkal a fiatalokért, hogy a Krisztustól kapott örömet ne őrizzük csupán önmagunknak, hanem minden emberrel megismertessük az Igazi Boldogságot és a Legteljesebb Öröm Forrását.

Amit a fiataloknak akarunk adni, az nem egy felületes ajándék, hanem mély adomány, mert az öröm több mint egy mulandó érzés, egy olyan belső energia, amely az élet nehézségeiben is megmarad. Don Bosco megragadta a fiatalok boldogság iránti vágyát és örömeiket a vidámság, az udvar és az ünnep nyelvén fejezte ki; de eközben szüntelen Istenre mutatott, mint az igazi öröm forrására. (cf. *Strenna 2013 magyarázata*)

Ha szeretnéd látni hogyan élünk, miért vagyunk boldogok és hogyan adjuk át a fiataloknak örömeinket... ha szeretnél valami nagy ajándékot adni Istennek, gyere és ismerkedj meg velünk!

P. Vitális Gábor SDB

Kereshetsz telefonon: +36-20-434-8579

E-mailben vitalis.gabor@szaleziak.hu

Személyesen: Római Katolikus Plébánia,
3700 Kazincbarcika, Dózsa Gy. u. 35.

Irja Czigány Enikő szalézi munkatárs

A magam módján

Vidéki előadásaimra autóval utazom, s hogy a fáradság ne vegyen rajtam erőt, rádiót hallgatok. A beszélgetős műsorokban egyre többször hallom, hogy a riporter életmódra vagy karrierre vonatkozó kérdéseire az interjúalany az istenhitét is megemlíti. Ez, akár örömmel is tölthetne el, de a vallásgyakorlásra térve egyre többször hallom ezt a megjegyzést „a magam módján”. Mit jelent ez? Gyakran választ is ad a nyilatkozó: „egyetlen egyházhoz sem kötődöm”. Mások megnevezik a felekezeti hovatartozásukat is, de azt is hozzátesszik, hogy vasárnaponként nem járnak templomba, vagy böjt idején nem tartják be a jelenlegi böjti fegyelmet. Vannak bizonyos dolgok, amelyeket el tudnak fogadni, de vannak, amelyekben kételkednek. Igaz, hogy vannak hibáik, de azok kis emberi dolgok így a gyónást sem érzik magukra vonatkoztatott erkölcsi követelménynek. Az sem ritka, ha a szeretett személlyel való együttélésükről beszélnek, s azt is megemlítik, hogy egyelőre nem gondolnak házasságra – még, ha közös gyermekük is született már –, mert nem a papír a lényeg, és sorolják a maguk módján megélt jellemzőket. Majd újból megerősítik, hogy hiszik az Istent, imádkoznak, kérik és hiszik a segítségét az önmegvalósításhoz.

Ezzel a gondolkodással mit üzennek? Hiába a kinyilatkoztatás, a tanítás, az Egyház öt parancsolata (vasár- és parancsolt ünnepnap mi sehallgatás, legalább egy évben egyszer gyónás, húsvét tájéki szentáldozás, kötelező böjti napok betartása, Egyház anyagi támogatása) Istent öngazolásként a saját képükre formálják. Az öntörvényű ember bizonyítani akar. Kinek? Elsősorban Önmagának. Nem elírás a nagy ő, mert a „szeretelistán” ő az első. Ezt követően mi a sorrend? A leggyakoribb az, hogy az ő érdekeit szolgálók, segítők, akik őt egyéniségnek, nagyra tartják. Ez lehet a házastárs, akár egy barát, de, ha az elváltak társ-, barátkép kezd reálissá válni, meggyengülhet a kölcsönös kötődés. Gyakran hallhatjuk azt is: „Szeretem őket a magam módján, de tovább kell

lépnem, mert nem értenek meg, börtönben érzem magam”. Ezzel próbálják igazolni magukat a házasságból való kilépésért, egy baráti kapcsolat megszűnéséért. Itt az önzésen kívül a magam módján azt is tükrözi, hogy nincs erkölcsi elköteleződés társ, esetleg gyermek, barát, munkatárs, stb. iránt. Csak az új kapcsolatokban látják a továbblépés lehetőségét. Az sem ritka, hogy új csoport alakul körülötük, új kedvessel, új rajongókkal, új barátokkal. Ez ad számukra létjogosultságot arra, hogy nekik mindent szabad.

A hitigazságot, kinyilatkoztatást elfogadó hit szerint élők nem az egyéni érdekek, hanem az isteniek alapján szerveződnek. Ők a jó célok érdekében alkotnak közösséget. Nem sztárolnak, hanem minden tag igyekszik a saját értékeit a közösség, a jó cél érdekében mozgósítani, törekszenek mindenkit a saját értékei alapján megítélni. Számunkra szalézi munkatársaknak, pedagógusoknak, más a szaléziakhoz kötődő híveknek Don Bosco élete ebben is példaértékű. Az egyházi hierarchiában többször is előre léphetett volna, de ő az egyéni érvényesülést háttérbe szorítva hűségesen, mindig az elhagyott, züllés veszélyének kitétt fiatalok érdekeit szolgálta. Soha sem hallhatták tőle kortársai, hogy szeretem neveltjeimet a magam módján, de már tovább kell lépnem, mert úgy is szolgálhatom őket. Tudta, hogy fiai kötődnek hozzá, példaképükként néznek fel rá. Fontosnak tartotta, amit tanít, azt úgy is cselekedje, úgy élje, még akkor is, amikor szobája ajtaja bezárul mögötte. A körülötte kialakuló közösség egyre több emberi és pedagógiai értéket hordozott. Az ő hitelessége és neveltjei által megélt személyes tapasztalatok hatására létrejött hivatások révén vált lehetővé, hogy a világ százhuszonnyolc országában, Magyarországon pedig 100 éve jelen van a hit szerinti „minőségi életvezetést” megalapozó megelőző pedagógia. A magunk élethelyzetében is jól értelmezhetőek azok a Don Bosco emlékirataiban olvasható gondolatok, amelyekből kitűnik, hogy ő is küzdött a mindennapok kísértéseivel, de választ ad a magam módján gondolkodásra, életvezetésre, a mások és

a kitűzött célok iránti elköteleződésre is. „Az Emlékiratok elbeszélése kiemeli az elkötelezettséget a mindennapos kötelességek „pontos” és „szívvel-lélekkel” való teljesítésében, az önmegtágadás gyakorlását (lemondás a bara rotta játékról és tarokkozásról), az éberséget a papi hiúságra való hajlammal szemben és a lelki barátságok ápolását.” (Bosco, 42.) „Megtenni azt a kevés jót, amire képes vagyok az elhagyott fiatalokért és minden erőmmel azon fáradozni, hogy jó keresztények legyenek vallásukban és becsületes polgárok a társadalomban.” (Bosco, 51.)

Rózsáné Czigány Enikő
szalézi munkatárs

Felhasznált irodalom

Bosco János (2012). Oratóriumi emlékiratok.
Don Bosco Kiadó, Budapest

Sík Sándor: A magam módján [részletek]

Hát ilyenformán élek én:
Fura, félnótás vén legény,
Lézengő, morcos, vérszegény,
Alighogy enni kér szegény.

Máskor a szíjjat megeresztem,
Sokat ízlelek a kevesben,
Zúza és máj fő a levesben:
Úgy élek, mint Marci Hevesben.

Máma csak így-úgy csellegek,
Csak ballagok és billegek,
Kóválygok mint fellegek,
Csak éppen ti nem kelletek...

...Máskor, megint a magam módján,
Csillagsátoros nyár utóján
Elhintázom a Göncöl rúdján,
S a furulyám rekedtre fújnam.

Bizonyhogy balgán élek én,
Csak egy nótányit érek én.
Ha besötétül, félek én,
Szegény szorongó lélek én.

De néha, mint ki félni restell,
Fölállok libabőrös testtel,
S markomban egy pici keresztel
Farkaszemet nézek az esttel.

Farkaszemet, emberszemet.

Van aki szeret engemet,
Még akkor is, ha eltemet.

Annak viszem a lelkemet.

Ahhoz szepeg immár a gondom,
Ki ismeri az én kalandom,
S amikor a végsőt szorongom
Csak ennyit mond:

No, kis bolondom!

Csapó, éééés...Felvétel!

Játékfilm elemekkel kiegészített dokumentumfilmet forgat Dér András filmrendező Sándor Istvánról, amelyben a címszerepet Orth Péter játssza. A filmben többek mellett megjelenik Lux Ádám színművész is.

A stáb a kilenc forgatási napon bejárt több eredeti helyszínt: forgattak Szolnokon, a Clarisseumban és a Terror Háza alagsorában, és egyéb, nem autentikus, fiktív helyszíneken, például a Vasúttörténeti Parkban, a Kiscelli utcai rendházban, illetve a Kiscelli Múzeumban.

A forgatások már befejeződtek és folynak a hosszadalmas utómunkálatok. A filmet várhatóan március végén mutatják be. A jelenetekben láthatjuk Bíró Lóránt atyát, több szalézi munkatársat és szalézi fiatalokat, akik statisztaként kisebb-nagyobb feladatokat kaptak a filmben.

” Nagyszerű élmény volt részt venni a Sándor Istvánról szóló film forgatásán. Kiemelném a Terror Házában készült felvételeket. Különös érzés volt látni, ahogyan a szereplők által megjelenített karakterek élővé váltak a kamerák előtt, s szinte találkozhattam velük. Leginkább egy időutazáshoz tudnám hasonlítani, ugyanis amikor beléptünk a kihallgató szobába Sándor István vallatásakor, minden nagyon valóságosnak tűnt. Egyrészt kissé hátborgongató volt látni mindazt ami ott történt, de másrészt jó is, mert ez azt jelenti, hogy a helyszín is életre kelt a felvételek alatti csendben, s remek összhangba került a szereplőkkel.”

Almásiné Annamária

„Örültem a lehetőségnek, amikor megláttam az egyik szalézi facebook csoportban, hogy statisztákat keresnek a készülő Sándor István filmbe. Ismerve magam, egy ilyen lehetőséget nem szívesen hagyok ki. Így írtam gyorsan az illetékesnek, hogy én benne lennék a dologban. Örült neki és meg is hívott Óbudára a rendezővel egy találkozóra. Ott felvázolta a direktor, hogy mi is lesz valójában, majd egy gyors fotózás és néhány adat megadása után jelezték, hogy majd imélben értesítenek, hogy mikor kell a forgatásra menni. Így is lett, megkaptam a forgatókönyvet, valamint a forgatási rendet.

Én két napra lettem beosztva. Az első alkalommal egy clarisseumi belső jelenetet vettük fel. Érdekes volt, ahogy körülöttünk rengeteg ember állt és mindenki ránk koncentrált. Miután végeztünk ezzel, átmentünk egy kórházba a kollégiumi jelenetet felvenni. Hihetetlen jól berendeztek a kórteremből egy kollégiumi szobát! Majd a második forgatási napon felvettük a Pokol Csárda cégérének a lekenését szurokkal, a forgatás Újpesten zajlott. Külső jelenet volt, elég jól felöltöztettek minket, de a nagy hidegben nem volt túl kellemes a forgatás. Viszont a szemben levő pékség csillapította mindenki éhségét és elfeledtette a fagyoskodást.

Mindenkinek ajánlom, hogy nézze meg a kész filmet! Rajta keresztül egy kicsit jobban és közelebből is megismerhetjük Sándor István testvért. Úgy gondolom, hogy a szaléziaknak nem kis áldozatba került, hogy ez a film elkészüljön, és örültem, hogy részese lehettem. Biztatom őket egy újabb film készítésére! ☺ ”

Katona Gábor

Fotók: Várhegyi István , Copy Right (Istevan)

A stáb, a színészek és a szaléziak a Clarisseum előtt.

„Megesküdtem Istennek, hogy életem utolsó lélegzetemig az én szegény fiaimé lesz.” (Don Bosco)

MIÉRT ÉPPEŒ SZALÉZIAK?

MIÉRT PONT SZALÉZI SZENT FERENC?

Sokakban felmerülhet a kérdés, hogy miért és hogyan lett az Oratórium feljájánva és elnevezve Szalézi Szent Ferencről. Don Bosco még a szemináriumba lakott, amikor már a szívében eldöntötte, hogy minden művét a chiablése-i apostol védelme alá helyezi, mert a szolgálatnak az a formája, melyet Don Bosco a fiatalok között választott, nagy nyugalmat és szelidséget igényelt. Ezért akarta teljes mértékben egy olyan nagy szent védelme alá helyezni magát, aki ezeket az erényeket maga szinten gyakorolta. (*Memorie Biografiche II. 252*)

Egy fiatal levele...

AZ IFJÚSÁG ATYJÁNAK, BARÁTJÁNAK ÉS MESTERÉNEK

Don Bosco, én azért szeretlek mert mertél álmodni és nem adtad fel az álmaidat, teret adtál Istennek a cselekvésre. Tudtál küzdeni a legnehezebb helyzetekben is, ami nekem nem mindig megy. Erőt adtál nekem, hogy még több időt tölthessek veled, és hogy a te utadon járjak. Te a fiatalokat a jó útra próbáltad terelni, és mindig jót cselekedni. Példakép vagy! Mindent feladtál a gyermekekért. Erőt adsz. Erős hitű, tiszta lelkű és életű vagy. Volt benned bátorság a cselekvésre; érzem, ha velem vagy, nekem is minden sikerülhet. Jó vagy hozzám és minden társamhoz, és minden emberhez, aki nyit feléd. Megláttam, hogy mennyit szenvedtél az életben. Mennyit foglalkoztál a gyermekekkel és milyen erős volt a hited. Példakép tudsz lenni számunkra a fiatalokkal való együttlétre és a velük való törődésre. Példa abban, hogy bármilyen nehézség áll is előttünk, bármin is kell átmennünk, akarattal és az Istenbe vetett bizalommal meg tudjuk azt tenni és elérni célunkat. Kisgyerek korom óta útmutatás és jó példa vagy számomra, hogy ne térjek le a helyes útról, és mindig megtegyem azt a jót, amit nekem kell megtennem. Utat mutattál nekem. Szeretsz engem, minket... és nélkülöd nem lennék az, aki most vagyok. Álmodtál, hittél, imádkoztál, cselekedtél, szeretted, szerettél, szerettél... Amikor új gyermek érkezett hozzád, akkor legalább arra az éjszakára adtál neki szállást még akkor is, ha már kevés volt a hely. A nehéz időkben is bíztál Istenben és abban, hogy másnap is tudod majd folytatni a gyerekekkel való törődést és gondoskodást. Lelkemnek hatalmas példaképe vagy, hiszen annyi csodálatos dolgot tettél a fiatalokért, és törekszem és is ezt tenni. Te mindenre képes voltál a gyerekekért. Még a teljes szegénységet is vállaltad. Mindig türelmes és megértő voltál a gyerekekkel, Istent mindennél jobban szeretted, mindig és mindenkin segíteni akartál. Tiszta lelkeddel mindig közvetítet Isten. A kemény munkát, nehézséget feloldja a szereteted. Csak a gyerekeket tartod szem előtt. A Szűzanya és Jézus vezettek, mert mindent a kezükbe adtál. Teljesen Istenre bíztad magad, hittél benne, és soha sem voltál fáradt a fiatalokkal foglalkozni. Szeretted feltétel nélkül. Határtalanul bíztál az Istenben, aki ezért tervei részévé tett és beavatott a titkaiba. Felnézek rád, mert tudtad kihez, hogyan kell szólni, mert tudtad, mi kell a fiataloknak. Ha akarsz, megtaníthatok! Kitartó vagy, bátor szívé. Mindenre kész, hogy az álmod megvalósuljon, és hogy megmentsed a fiatal lelkeket. Utad példa előttem, erőd forrás számomra.

Csány Marci

Don Bosco...

„A XIX. század talán legnagyobb csodája!” (*Ratazzi Orbán*)
 „Don Bosco, Olaszország és a világ kincse” (*IX. Piusz pápa*)
 „Senki sem élte át jobban az Evangélium szellemét! Tizenharmadik századi embernek látszott, és senki sem volt nála modernebb.” (*Huysmans*)
 „Bosco Szent János! Ez a név a kegyelem és az apostolkodás költeménye... Annak, hogy a János nevet választottam, nem utolsó oka az volt, hogy mély áhítattal ragaszkodom Bosco Szent Jánoshoz.” (*XXIII. János pápa*)
 „Don Bosco egy élő legenda!” (*Victor Hugo*)
 „Don Boscónak hihetetlen nagy szíve volt amibe minden szegény belefért. Jézust látta bennük... Tudta, hogy amit azokért az utcagyerekekért tesz, azt Jézusért teszi.” (*Teréz anya*)
 „Szerencsések a szaléziak, hogy van egy Don Boscójuk!” (*I. János pál pápa*)
 „Mindig is nagyon szerettem Don Boscót azért a misszióért amit a fiatalok között végzett!” (*Lucia nővér, a fatimai látnok*)
 „Don Bosco szalézi oratóriumának zsenialitása abban áll, hogy látogatóinak először előír egy morális és vallásos viselkedési formát de aztán mindenkit befogad.” (*Umberto Eco*)
 „Don Bosco egy igazi alapító: idealista és realista egyben!” (*Daniel-Rops*)
 „Bosco Szent János az Ifjúság atya és tanítómestere. Különleges titka az volt, hogy nem tért ki a fiatalok szívének legfőbb vágyai elől.” (*Boldog II János Pál pápa*)

...ÉS NEKED KI?

P. Tarjányi Ferenc SDB (1932-2013)

Tarjányi Ferenc atya 1932. szeptember 14-én született Kiskunfélegyházán, buzgó katolikus családban. Iskoláit Bócsa-Zöldhalomban végezte, majd 1946-ban kezdte meg jelöltségét Balassagyarmaton. Közben államosították az intézetet, így novíciusi tanulmányait 1948-ban a tanakajdi noviciátusban kezdte. 1949. szeptember 14-én fogadalommal kötelezte el magát, hogy Don Bosco követője akar lenni. Amikor 1950-ben a rendeket feloszlatták, Mezőnyáradon folytatta tanulmányait. Először Kalocsán a kisszemináriumba, majd ennek bezárása után a váci egyházmegyébe jelentkezett, ezért Egerben folytatta teológiai tanulmányait, ahol 1957. június 16-án pappá szentelték. Néhány nap múlva, 1957. június 19-én örökre elkötelezte magát a Szalézi Társasághoz. 1950 után megtapasztalta a szerzetesi élettel járó nehézségeket. Szentelését követően, mint újmisési pap a lőrinci plébánián káplánként és hitoktatóként működött 1957-1958 között, majd különböző helyeken szolgált, így Selypen, Abonyban, Rákóczi falván, Tószegen, Törtelen és Gyömrőn. 1970-től Szabadszálláson volt plébános. Onnan több helyre is kiségett: Aranyegyházára, Balázspusztára és Fülöpszállásra. Egy Trabanttal járta az országot, diafilmeket, majd a 8 mm-es filmeket vetített Don Bosco és Assisi Szent Ferenc életéről. A rendszerváltás után lelkesen tért vissza a szalézi életbe és részt vett az újrakezdés munkálataiban. 1993-2002-ig a Don Bosco Kiadó igazgatója, 1994-2003 között az újpesti Nagyboldogasszony plébánia plébánosa, 1997-2003 között az újpesti szalézi rendház igazgatója. 2003-2006 között igazgató a balassagyarmati rendházban. Bár egészsége igen gyenge volt, mégis iparkodott erejéhez mérten részt venni a lelkipásztori munkában. 2011-re sajnos ereje elfogyott, ezért a székesfehérvári Papi Otthonba került gondozásra. Ferenc atya példamutató pap és szalézi volt. Hatalmas lelkesedés sugárzott belőle és mindig kész volt kiségetni a környező plébániákat.

In memoriam Tarjányi Ferenc

Dudás Róbert Gyula

Egy nagyon nagy atya emlékére

Próbáltok visszaemlékezni, hogyan is ismerkedett meg egy szegedi srác, aki akkoriban voltam Vele. Talán valaki bemutatott, biztosan így lehetett. Attól kezdve bármikor számíthattam rá. Amikor először találkoztunk, annyit tűnt fel, hogy hú de nagy ember. Mert az volt. Hatalmas. S nem csak alkataban, hanem lelkeségében, lelkesedésében is.

Aztán meséltek róla. Mesélték, hogy Trabanttal járta a vidéket, s diafilmeket, meg hangalámondásos filmeket vetített. Akkor még nem is gondoltam bele, hiszen történelmi rálátásom sokkal kisebb volt, mi ma, hogy ezzel mekkora kockázatot vállalt. Akkor csak annyi merült fel bennem, hogy fűrt be ez az ember egy Trabantba?

Életem egy bonyolult, talán ma már kicsit szégyellni is való időszakában ismerkedtünk meg. Kerestem a helyem a világban. Nem oldotta meg a problémáimat, de segített abban, mintegy útjelzőket sodorva elém, hogy eljuthassak oda, aki most vagyok.

Nagyon nagy ember volt. Egyszer jártam Nála Újpest-Megyeren, amikor beteg volt, s leesett a lépcsőn. Megrendült belé az épület. Felállt, majd annyit mondott, még jó, hogy esni tudok. Más napokig feküdt volna egy ilyen esés után, ő ment és misézett. Sosem aludt meg a tej a szájában, még a mise alatt sem. Életemben nem láttam olyan gyorsan misézni papot, mint ő. Mégsem volt összecsapott. Minden benne volt. Csak sietett, mint mindig.

Abban az iskolában, ahol tanultam hitoktató volt. Szeretném azt írni, hogy csodás órákat tartott, de ez nem igaz, persze nem az ő hibájából. Az iskola légköre, az ott tanulók hozzáállása sok mindenben akadályozta. Emlékszem, kéthetente tartott az egész iskolának énekórákat. Igyekezett szigorú lenni, kellett is. Sok kellemesen undok ka-

masz közé bejött, s ráadásul énekelte bennünket. Nem lehetett könnyű. Sokan ilyenkor azt mondják, a legkiválóbb ember, a legcsodásabb pap, kitűnő lelkipásztor, s felhasználnak rengeteg jelzőt. Én nem szeretném ezt tenni. Tarjányi atya ember volt, de abból kitűnő. Azon kívül, hogy segített útjelzőket találni, csak annyit éreztem, hogy mellettem áll. S természetesen nem szeretném elhallgatni, de sokat segített, lelkiileg is, és ha kellett anyagilag is. Úgy mint egy jó atya a kavargó fiának. Miután leérettségiztem, őt elhelyezték Balassagyarmatra, én meg hazamentem Szegedre. Eltávolodtunk egymástól, talán ő már el is felejtett. Én nem felejtettem el, sokszor terveztem, hogy na egyszer csak elmegyek hozzá, sőt elvisezem, bemutatom újdonsült feleségemet is. Valamilyen szempontból neki köszönhetem, hogy megházasodtam. Azt mondta egyszer, hogy én két lábbal állok a földön, s akit papnak hív az Isten, annak szállnia kell. S amikor elkecserekedtem, megvigasztalt: ez nem jobb, vagy rosszabb. Más. Családban élni csoda. Papnak is. A kettő pedig egymás mellett teljes. Kellenek papok, s kellenek jó családok. Egyik se lehet meg a másik nélkül.

Néhány hónapja hallottam, hogy Székesfehérváron van, gondoltam, na most már tényleg elszaladok, nincs is túl messze. Kicsúsztam az időből. Ő pedig kilépett az időből. Oda ment, ahol már nem kell vetítenie Istenről, nem kell filmet hangalámondania Don Boscóról, csak annyit kell tennie, hogy csendes, de a jó hangos dörmögő hangján felkiáltania: itt vagyok, megjöttem. S rákezdenie egy énekre, hogy az angyalok és szentek társaságában igazán jó legyen a hangulat. Olyan, amelyet ő tudott maga körül teremteni.

Drága Tarjányi atya, béke veled. Nekem hiányozni fogsz.

LEGKÉNYESEBB GONDJÁT A BÖRTÖNVISELTEK JELENTETÉK. MEGPRÓBÁLTA ELHELYEZNI ŐKET VALAMELYIK BECSÜLETES GAZDÁNÁL.

VALAMI JÓ MUNKÁT KERESÉK ENNEK A FIÚNAK. IGAZ, HOGY VOLT MÁR BÖRTÖN-
BEN, DE MOST JÓ ÚTRA AKAR TÉRNI ÉS DOLGOZNI SZERETNE. ÉN KEZESKEDEK ÉRTE.

MEGBÍZOK ÖN-
BEN,
DON BOSCO.

EZ AZ
ŐCSÉM,
JÓZSEF.
MÉG CSAK
TÍZ ÉVES.

HÉT KÖZBEN PEDIG MEG-
LÁTOGATTA
ŐKET.

MI
ÚJSÁG?

ÜGY
TÜNIK JÓL
BEILLESZ-
KEDETT.

TAVASSZAL A KŐMŰVESEK, AKIK HAZAMENTEK A FALUJUKBA, ISMÉT VISSZATÉRTÉK A VÁROSBA.

ISTEN HOZOTTI ÉN A BÁTYÁD BARÁTJA VAGYOK, ÉS SZÍVESEN LENNÉK A TE BARÁTOD IS.

BUZZETTI JÓZSEF ÜGY MEGSZERETI DON BOSCÓT, MINT VALAMI KUTYUSKA. NEM IS HAGYJA EL TÖBBÉ SOHA.

MIT TETSZIK,
DON BOSCO?

A CSALÁDOK MEGKÉRTEK RÁ, HOGY FIGYELJEM A FIAIKRA, HÉT KÖZBEN, AMÍG ITT KITANULJÁK A SZAKMÁT. HOL VANNAK?

EGYESEK ITT VANNAK, A TÖBBIEK OTT. JÓJJON, NÉZZE MEG ŐKET.

KÁROLY,
JÁNOS,
JÓZSEF,
HOGY VAGYOK?

NÉHA FELFIGYEL ARRRA, HOGY VALAMELYIK FIÚ SZOMORÚ.

EZ A VÖDÖR NAGYON NEHÉZ ÉS A NAP MÉG HOSSZÚ.

GYERE IDE HOZZÁM.

DON BOSCO TÁRGYALNI KEZD A GAZDÁVAL.

ÉN KEZESKEDEK ÖNNÉK A FIÚ JÓ MAGAVISELETÉERT, DE ADJON NEKI VALAMI KÖNYVEBB MUNKÁT, HISZEN MÉG GYEREK!

RENDBEN!

BECSÜLETES KÉPE VAN, DE A REVERENDÁJA NAGYON VÉKONY.

CSINÁLTASSON EGYET ERŐSEBB ANYAGBÓL, MERT SOK FIÚ FOG BELEKAPASZKODNI A REVERENDÁJÁBA.

DON BOSCO EZEKBE AZ ELSŐ HÓNAPOKBAN MEGLÁTOGATTA COTTOLONGO KANONOK ISPOTÁLYÁT VALDOCCÓBAN. A FOLYOSÓN TALÁLKOZOTT A KANONOKKAL, AKI TRÁFÁLKOZVA ÍGY SZÓLT HOZZÁ:

ÉS VALÓBAN, EGYRE TÖBB ÉS TÖBB FIÚ JÖTT AZ ORATÓRIUMBA.

VALAMI MUNKÁT SZERETNÉNK, DE NEM TUDJUK, HOL TALÁLUNK.

GYERTEK HOZZÁM, SZEGÉNY VAGYOK, DE HA EGY NAPON CSAK EGY SZELET KENYEREM MARADNA, AZT IS MEGOSZTANÁM VELETEK.

TANULMÁNYAI BEFEJEZ-
TÉVEL DON BOSCÓNAK EL
KELL HAGYANIA A KONVIK-
TUST. BARÁTJA, DON
CAFASSO ELMEGY VAL-
DOCCÓBA ÉS FELKERESI
BOREL TEOLÓGUST.

BAROLO ÓRGRÓFNŐ VALDOC-
CÓBAN ÁRVAHÁZAKAT ÉS MENHE-
LYEKET LÉTÉSÍTETT VESZÉLYBE
JUTOTT LEÁNYOK RÉSZÉRE.

EGY DERÉK PAPT
SZERETNÉK MAGÁHOZ
KÜLDENI. DON BOSCÓNAK
HÍVJÁK ÉS ELKEZDETT
EGY ORATÓRIUMFÉLÉT A
SZEGÉNY GYEREKEK
SZÁMÁRA.

BESZÉLEK AZ
ÓRGRÓFNÉVAL.
REMÉLEM, HOGY
NEM LESZ SEMMI
KOFOGÁSA
ELLENÉ.

AJÁNLOTTAK
NEKEM EGY FIA-
TAL PAPT,
AKI
ORATÓRIUMOT
LÉTÉSÍTETT.

SZERETNÉK
VELE
TALÁLKOZNI

MEG KELL
GYÓZNOM A GYERE-
KEKET, HOGY HÁROM
ÉV UTÁN AZ ORATÓRIUMOT
ÁT KELL KÖLTÖZTETNI VAL-
DOCCÓBA, A VÁROS PEREMÉRE
URAM, ADJ VALAMI
JELET!

AKKOR ÉJJEL DON
BOSCO ISMÉT ÁLMOT
LÁTOTT: "NAGY NYÁJÉRT
VOLTAM FELELŐS, AZ
ÁLLATOK OLYAN NAGY
ZAJT CSAPTAK, HOGY MÁR
MENEKÜLNI KÉSZÜLTEM,
AMIKOR MEGJELENT EGY
SZÉPSÉGES HÖLGY,
INTETT, HOGY KÖVESSEM ÉS
ÓRIZZEM TOVÁBB A NYÁJAT,
AMELY EGYRE CSAK NÖVEKE-
DETT. EGY TÁGAS UDVARBAN
VOLTUNK, OSZLOPSORRAL ÉS
TEPLOMMAL. A FÁRAD-
SÁGTÓL KIMERÜLTEN LE
AKARTAM ÜLNI, DE Ő
INTETT, HOGY FOLYTASSAM.
EGY MEZŐT LÁTTAM ÉS EGY
CSODASZÉP TEPLMOT."

OKTÓBER 13., VASÁRNP.

SOKAN VAGYUNK, EZEN AZ UDVARON MÁR NEM FÉRÜNK EL. NEMSOKÁRA ÁTKÖLTÖZÜNK VALDOCCÓBA, AHOL TÁGAS HELY VÁR MINDANNYIUNKRA, AHOL ÉNEKELHETÜNK, FUTKÁROZHATUNK, UGRÁNDOZHATUNK.

OKTÓBER 20., VASÁRNP. FIÚK CSOPORTJAI HAGYJÁK EL A VÁROST ÉS INDULNAK EL VALDOCCO ALACSONYAN FELVŐ, KÜLVÁROSI TERÜLETE FELÉ.

HOL VAN DON BOSCO ORATÓRIUMA?

KI AZ A DON BOSCO? MI AZ, HOGY ORATÓRIUM? EL INNENI SZEDJÉTEK A LÁBATOKATI

AMINT MEGHALLOTTA A LÁRMÁT, DON BOSCO KIMENT A HÁZBÓL

ISTEN HOZOTT BENNETEKET! NÉZZÉTEK, MENNYI HELYÜNK VAN ITT A JÁTÉKRAI

AZ IDŐ MÚLT, DE A HELYZET NEM SOKAT VÁLTOZOTT: CSAK DON BOSCO VAGY DON BOREL SZOBÁJÁBA MEHETEK.

HIDEG VAN, GYÚJTSUNK TÜZET!

NÉZZ ODA, MEKKORA FÜST!

CSAK FÖLDREN-GÉST NE CSINÁLJATOK, HA LEHETŐSÉGES.

FOLYTATJUK...

Szalézi szemmel rátekinteni Jézusra 2.

Egy karizma kezdetén, amit Isten az Egyháznak és rajta keresztül az egész világnak ad, mindig megtalálható egy alapító vagy alapító közösség. Olyan adománnyal van szó, amely sajátos módon jellemzi a keresztény életet. Az adott karizma a benne részesülő hívő számára különleges vonásokat emel ki: ahogy megérti, szereti és átéli a Krisztust.

A szalézi lelkiség, „ez az eredeti élet- és cselekvési stílus”, amit „Don Bosco átélt és ránk hagyott Isten sugallatára” (Alapszabályaink 10. pont) „mintáját és forrását az Atya küldöttének, Krisztusnak szívében találjuk meg. (A 11) Felfedezzük Krisztus jelenlétét Don Boscóban, aki életét a fiataloknak adta. Ahhoz, hogy megértsük lelkiségünk központi elemét, túl kell menni Don Bosco személyén. El kell menni a Forráshoz, ahonnan merített: magához Krisztus személyéhez.

Fontos számunkra megismerni és szeretni azt a Krisztust, akit Don Bosco átélt. Azonosítani Krisztus személyének azon vonásait, melyeket mi szaléziak leginkább érzékelünk. Ezután, általa megragadva és elbűvölve, kíséretébe szegődni. Don Boscóban, lelki és apostoli átélésén keresztül arra vagyunk hivatottak, hogy szaléziként közeledjünk Jézus Krisztushoz. A Don Bosco által vallott hitnél, és krisztológiai hitvallásnál fontosabb számunkra felidézni átélt hitét, és azt az alapvető magatartást, amelyet Jézus Urunkkal való személyes kapcsolata öltött.

Krisztus Don Bosco számára élő és jelenlévő volt élete és cselekedetei minden percében. Számára Jézus sohasem volt csupán elvont igazság vagy elérni kívánt eszmény.

1858 –ban ezt írja: „Társaságunknak az a célja, hogy egybegyűjtse tagjait, azért, hogy tökéletesedjenek utánozva isteni Üdvözítőnk erényeit, különösen a sze-

gény fiatalok iránti szeretetben.” Keresztény hitének jellemző hozzáállása a kapcsolat, a közelség, a barátság. Ennek a viszonyoknak jellemzője az a meggyőződés, hogy Jézus Isten Fia, aki emberré lett, a megtestesülés titka.

Amikor Don Bosco bemutatja az Úr Jézust fiainak és azoknak az embereknek, akikhez szentbeszédeit és írásait intézi, a hangsúlyt főleg Krisztus szemléletének misztikus oldalára helyezi, azaz a Mester kimeríthetetlen jóságára, könyörületességére, megbocsátására. Különösen a valdoccói első oratóriumi fiatalok (Savio Domonkos, Magone Mihály, Besucco Ferenc) „Életrajzában”. Ők mind korai halállal haltak meg. Mindnyájuk életében, fejlődésében hangsúlyoz egy jellegzetes szalézi vonást: barátság Jézussal. Legyen rá példa mindenki számára Savio Domonkos életrév szerű mondata az elsőáldozása napján: „Legjobb barátaim

Don Bosco 1880.
(eredetzi fotó)

Jézus és Mária lesznek”

Ezzel szemben, amikor szalézi társaihoz írt, kezdve az Alapszabályoktól, Don Bosco mindig hangsúlyozza az aszketikus tartalmat, amely Jézus Krisztus követését és utánzását tételezi fel a szerzetesi élet különböző területein. Például a hivatáshoz való hűségéről beszélve ezt az útmutatást adja: „Mindenkinek tegye azt, hogy haláláig kitart hivatásában, állandóan emlékezetében tartva az isteni Üdvözítő súlyos szavait: „senki, aki az eke szarvára tette kezét, és hátranéz, nem méltó Isten országára.” Vagy az engedelmességről beszélve ezt írja: „Üdvözítőnk példáján kell, hogy alapuljon, aki a legnehezebb dolgokban is gyakorolta, egészen a kereszthaláláig.” Hangsúlyozni kell, hogy Jézus követését és utánzását nem úgy kell érteni, mint sokba kerülő lemondást, hanem mint szabad és örömteli felajánlást. „Nem egy erényt követünk, hanem egy Személyt, akit a maga teljességében akarunk utánozni és egy Evangéliumot, amelyet teljes voltában igyekszünk átélni” (Don Bosco szaléziaknak szóló életprogramja).

Szem előtt tartjuk az elválaszthatatlan kapcsolatot az evangélium és az élet, a hit és az erkölcs között, úgy ahogyan ezt Don Bosco értette és átélte. Életében és nevelési módszerében az erkölcs sohasem öncél, például a kötelességteljesítés abból a vágyból ered, hogy szeretetből teljesítsük Isten akaratát mindenben. Ez a barátság Istennel soha nem süllyed le a „pajtáságba”. Aki szeret, elkötelezi magát, hogy teljesíti a szeretett személy kifejezett akaratát, sőt még rejtett kívánságait is.

Különösképpen jelentős, milyen erővel foglalkozik Don Bosco a kiengesztelődés szentségének gyakorlásával, ez egyik pillére nevelői építményének. A már említett valdoccói fiúkról írt életrajban is nagyon nyilvánvaló ez. Például Magone Misi fejlődésének kulcsaként mutatja be a gyónás erejét. A Jézusba vetett bizalom nem törli el erkölcsi törekvésünk tudatát, sőt a bizalom annál erősebb, minél mélyebb ez a tudat.

Végezetül Don Bosco viszonya az Úr Jézushoz, amit másokba is beolt, elválaszthatatlan a Szentséges Szűzanya iránti áhítatától. A hitre nevelés tervében az ő számára biztos jelszavá válik Grignon Szent Alajos kedvelt kifejezése: „Márián át Jézushoz.”

Folytatjuk...

T. Kiss József SDB (1900-1987)

Most, hogy visszatekintünk az elmúlt száz éves múltunkra szükségünk van, hogy megismerjük a letűnt időket.

A múlt ismerete nélkül nem lehet jövőt építeni. Vissza kell tekintenünk a múltra, hogy a ma kihívásaira tudjunk válaszolni, tanulva elődeinktől, küzdelmeikből, sikereikből.

Hála Istennek vannak irataink a múlt történetéről. Ezt néhány rendtársunknak köszönhetjük, akik lejegyezték tartományunk életét. Hasznos számunkra például Novák János atya Krónikája, de ugyanakkor sokat megtudhatunk a szétszórátás éveinek eseményeiről is Kiss József testvér feljegyzéseiből. Írásai kiürítetlen kincstárat jelentenek: megtudhatunk sok mindent napi feljegyzéseiből, beszámolóiból. Kiss József, vagy csak Józsi bácsi, ahogy sokan ismerték, sokat tett, hogy ma visszatekinthessünk az elmúlt nehéz évek történetére. Kiss József szalézi testvér 1900 január 29-én született Tolna megyei Győre községben. Mivel édesapja Budapesten mint rendőr szolgált, így az egész család Budapestre költözött. Kiss József is itt végezte tanulmányait Édesapja 1914-18-ig katona volt, így Józsinak a polgári iskola befejezése után dolgozni kellett, hogy a négy tagú család megélhessen. Előbb mint küldönc dolgozott, majd 1918-ban Pannonhalmára ment szolgálni. Buzgóságát az atyák hamar észrevették, na meg kiváló tehetségét is. Négy évig dolgozott a főmonostorban, és az ottani imádságos légkörben megszerette a szerzetesi életet. Édesapja kívánságára azonban visszatért Budapestre és egy bányavállalatnál, mint írnok helyezkedett el.

Munkahelye közel volt a jezsuiták Jézus szíve templomához, így mindennap részt vett a szentmisén. Gyóntatója felfigyelt a fiatal fiú buzgóságára és igyekezett a szerzetesi, papi életre felkészíteni. Mivel ekkor már 23 éves volt, az egyik atya a szaléziakhoz irányította, akik a késői hivatásokkal is foglalkoztak. Antal János volt akkor az Óbudai Szalézi Intézet

igazgatója, aki szívesen fogadta és elintézte, hogy a gimnázium ötödik osztályából levizsgáljon és így 1923. augusztus 23-án megkezdhette novíciusi életét és 1924. november 23-án letette az első fogadalmát. Fogadalma után előjárói esztergomtábori intézetünkbe küldték felügyelőnek. Három év múltán már Rákospalotán találjuk, ahol Antal János igazgatónak volt segítségére. Idős

kora miatt sajnós a gimnáziumi tanulmányai nehezen mentek, különösen a görög és latin nyelv elsajátítása, ez szinte lehetetlen volt számára, ezért úgy döntött, hogy lemond a papi pályáról és mint szalézi testvér követi hivatását. Ezután különböző intézeteinkben dolgozott, főleg mint kántor, közben kamatoztatta írói tehetségét és mindenhol megírta a ház krónikáját.

1950-ben ő is földönfutó lett a többi rendtárral együtt. Hogy biztosítva legyen a jövője, beiratkozott az esztergomi egyházmegye kántortanfolyamára. Szerzetesi mivolta miatt nehézségei voltak, így többször kellett munkahelyét változtatni. 1962-ben a szaléziak Rákospalotán a Dugonics utcában házat vettek, hogy így néhány rendtársnak legyen otthona, közösségben tudjanak élni. Ide költözött Kiss József testvér is, és itt élte le életének utolsó éveit.

Mint már közöltem írói képessége volt, az elmúlt nehéz években is feljegyezt mindent, így ismerhetjük meg rendtársaink életét a szétszórátás idején. Pontosan beszámolt a tartomány életéről, eseményeiről, írásai nyomán ma is követni tudjuk rendtársaink titkos találkozásait, tudjuk, mikor és kik vettek részt ezeken az összejöveteleken. Így megismerhetjük tevékenységüket is.

Többször volt szerencsém találkozni vele a Dugonics utcai lakásán. Mindig lelkesen beszélt életéről, kapcsolatairól. Különösen is meg kell említenem, hogy szívügye volt a kapcsolattartás a rendtársakkal. Felkereste őket, ha lehetett, és mindenben segítségükre volt. Különösen a fiatal rendtársakkal igyekezett a kapcsolatot fenntartani, így nem egy fiatal sikert a rend kötelekében megtartani. Lelekes, buzgó szalézi volt! Sajnos nem élhette meg a tartomány újjászerveződését, pedig nagyon vágyott erre!

Most amikor ünnepeljük 100 éves múltunkat, méltó, hogy tudjunk róla, milyen volt a szalézi élet az üldözések alatt.

Nagyjaink előtt ma fejet hajtunk így Kiss József szalézi testvér előtt is. Köszönjük, hogy hűek maradtak Don Boscóhoz, és mindent megtettek, hogy Don Bosco éljen és ismeretes legyen hazánkban.

Gyermeksorsok a Don Boscóból Írja Szuromi Béláné

Péter

Már a 9. és 10. osztályban tanítottam Pétert, nagyon sok probléma volt vele. Tavaly szeptemberben egy „új” Pétert ismertem meg. Nagy változáson ment keresztül. Tudtam hogy drogozott és nyáron elvonón is volt. Beszélgettünk, majd felvettem neki, hogy mit szólna hozzá, ha megírnám az élettörténetét. Biztosan tanulságos lenne a fiataloknak. Készségesen beleegyezett.

Történetét gyermekkorával kezdte. Az ő szavait idézem:

„1994-ben születtem Miskolcon. 4 éves koromig édesanyammal és két testvéremmel laktunk Nagycsécén egy kis házban, ami azóta összedőlt. Hat-, négy- és két évesek voltunk, amikor édesanyám intézetbe adott bennünket. Édesapánkat nem ismertük. Két hónap múlva nevelőszülőkhöz kerülünk Felsőtelekesre, nagyon jó helyre. Igazi anyát és apát kaptunk. Sajnos nem tudtuk megbecsülni őket.

A nyolcadik osztály után kezdődtek velem a problémák, amikor Miskolcra kerültem szakmát tanulni. Nagyon rossz barátok közé kerültem, ittam, füveztem. Először a kollégiumból majd az iskolából is kivettek.

Szüleim a Don Bosco iskola 9. szakközép osztályába íratk be. De a füvezésre már rászoktam, így pénzt kellett szereznem. Ez magával hozta a problémákat, a kollégiumban, az iskolában és otthon is. Eladogattam mindenemet, az otthonról ellopott dolgokat is, mert már nem tudtam a drog nélkül élni.

Anyáék belefáradtak a problémáink megoldásában, Szegedre költöztek, és új nevelőszülőknek adtak át bennünket Sajóbáonyba.

A szalézi atyák - Zoli és Robert atya, a kollégium, a tanáraink mindent megpróbáltak, hogy talpra álljak. Érettségi után felajánlották, hogy segítenek bejutni a Balaton mellett működő elvonókúrás táborba. Zolival, egy kollégista drogos társammal kerültem oda. Egy hónapig „tisztá” voltam, dolgoztam.

18 évesen megkaptam az összegyűlt árvasági segílyt, 900 ezer forintot. A sok pénz megszedített. Elkezdtem iszogatni, majd füvezni, először ritkán, majd egyre többet. Barátok mindig akadtak. Volt, hogy 300 ezer forintot is elköltöttem egy hét alatt. Amikor a táborba is bevittem a drogot, el kellett jönnöm. A füvezést nem hagytam abba és a 900 ezer forint nagyon hamar elfogyott.

Sajóbáonyba mentem az új nevelőszülökhöz. Ott voltak a testvéreim is. Tudtam, hogy egyetlen iskolakapu áll csak előttem nyitva, és ez a Don Bosco. Beiratkoztam a csőszerelő szakmára.

Szüleimtől vallásos nevelést kaptam, elsődleges voltam és bérállkoztam is, de Istenhez igazán itt kerültem közel.

A kollégiumba nem iratkoztam be, mert a füvezést még nem tudtam abbahagyni. A bátyámmal szeptemberben megkaptuk a lakástámogatást, ami fejenként 1 700 000 forint volt. Ebből a pénzből vetünk Kazincbarcikán egy lakást.

Szegeden kétszer voltam anyáéknál. Így hívom őket, mert édesszülőként szerettek bennünket.

Nagyon bánt, hogy én nem tudtam viszonozni szeretetüket, de úgy hiszem, még mindig nem késő ezt pótolni. Anyáék ígérték, adnak bútort a lakásomba.

Októberben megismerkedtem egy kislánnyal, akinek hatására próbálok leszokni a drogról, egyre sikeresebben. Havonta 1-2 alkalommal szívok csak füves cigit.

Üzenem mindenkinek, hogy ne próbálják ki a drogot, mert nagyon nehéz abbahagyni, és csak az elején adja a nagy örömet. Utána már csak a depresszió és a drogéhség jön, ami maga a pokol.

Arra kérem a Jóistent, hogy adjon elég kitartást és erőt, hogy ki tudja szabadulni a drog fogságából.”

Szívből kívánom, hogy ez sikerüljön Péternek.

Zenei pályázat

A magyarországi letelepedésének centenáriumi évébe lépő Don Bosco Szalézi Társasága zenei pályázatot hirdet olyan templomban előadható közösségi ifjúsági gitáros ének, illetve orgonás népelemek komponálására, amely Don Bosco személyéhez, munkásságához kötődik.

A pályázat célja a korszerű, szalézi értékeket hordozó ének-repertoár bővítése. Az énekek szövegének forrása Don Bosco élete, munkássága kell hogy legyen, derűs, életvidám stílusa tükrözze Don Bosco mai követőinek, a szaléziaknak a tevékenységét, szellemiségét.

Korábban még nem publikált alkotással pályázhat bárki, aki az elvárásoknak megfelelő zenei anyagot tud komponálni. Egy szerző több művet is beküldhet, nevezési díj nincs.

A pályázatok benyújtásának határideje: **2013. május 24.**

A részletek a www.szaleziak.hu honlapról letölthető pályázati kiírásban olvashatóak.

"Látni akarjuk Jézust!"

1%

Adószámunk: **19673752 - 1 - 41**

**BOSCO SZENT JÁNOS
IFJÚSÁGI NEVELÉSI ÉS OKTATÁSI
ALAPÍTVÁNY**

Címünk: **1032 Budapest, Bécsi út 175-177.**

Bankszámlaszámunk: **11991102-02116754-00000000**

HÍREK A SZALÉZI VILÁGBÓL

A rendfőnök levele XVI. Benedek pápa lemondásával kapcsolatban

Amint tudomást szerzett róla, hogy XVI. Benedek pápa bejelentette, lemond Róma városa püspökeként és Szent Péter utódjaként végzett szolgálatáról, a szalézi rendfőnök üzenetet küld az egész Szalézi Családnak.

Kedves Rendtársaim, Nővérek,
az egész Szalézi Család tagjai, Don Bosco barátai!

Szívből jövő üdvözetemet küldöm Mexikóból, ahová azért jöttem, hogy megünnepeljük Guadalajara tartomány fennállásának ötvenedik évfordulóját.

Bár mélységesen meglepett a hír, mely szerint a Szentatyá, XVI. Benedek úgy határozott, hogy lemond "Péter bárkájának" irányításáról és abbéli feladatáról, hogy erősítse hitükben testvéreit az evangélium hirdetésén, életének tanúságán, szenvedésén és imáin keresztül, mi épülünk ezen a példaértékű próféta gesztuson.

A lemondás felajánlását a kor és az erő csökkenése motiválta, ami annak a következménye, hogy olyan időben gondoskodott az Egyházzal, amelyet mélyreható és gyors társadalmi változások érintettek a hit és a keresztény élet terén, ami sok fizikai és szellemi energia kívánt, és miután ismételt megvizsgálta lelkiismeretét Isten előtt, eljutott arra a bizonyosságra, hogy erőnléte előrehaladott kora miatt már nem alkalmas arra, hogy megfelelő módon gyakorolja a péteri szolgálatot.

A döntés tehát imádság eredménye és példamutató jele az Isten iránti engedelmességnek! Nem tehetünk mást, mint hogy a legnagyobb csodálattal és megbecsüléssel adózunk ennek a magatartásnak. Egy rá olyannyira jellemző lelki vonásról van itt szó: az alázatról, ami szabaddá teszi őt Isten és az emberek előtt, és feltárja felelősségérzetét is.

Mialatt kifejezzük hálánkat a Szentatyának, amint Don Bosco tette volna, a nagylelkűségéért, amellyel az Egyházat szolgálta, és atyai szeretetéért, melyet Családunk iránt tanúsított, sok szeretettel és imádsággal kísérjük őt életének ebben a szakaszában.

Mostantól fogva imádkozzunk az egész Egyházért, és fohászunk a Szentlélekhez, hogy Ő vezesse Szentatyánk szolgálatának befejezését és a konklávé összehívását.

A Szentatyát és az egész Egyházat a Szeplőtelen Szűz Máriára, a Keresztények Segítségére bizzuk, a Lourdes-i Miasszonyunkra való mai megemlékezésünkben. Nyilvánítsa ki magát továbbra is mint édesanyánk és tanítómesterünk, ahogy tette már sokszor a történelem során.

A szívek közösségében és imával.

P. Pascual Chávez V. SDB
szalézi rendfőnök

ANS - Róma, 2013. február 11.

Róma - Csiviteljünk a rendfőnökkel

A szalézi rendfőnök is "megbarátkozott" a Twitterrel. Azzal, hogy csatlakozott az egyik legnépszerűbb közösségi hálózathoz, Don Chávez "szinergiába akarja hozni a fiatalokat a jóval, mint ahogy azt Don Bosco tette" és "szélesebb körben terjeszteni az általa képviselt értékeket". A rendfőnök Twitter kapcsolata - @ **PascualChavez5** - mindenki számára nyitott és elérhető olasz, angol, spanyol és francia nyelven. Don Chávez személyesen reagál a fiatalok, szaléziak és világiak üzeneteire a tőle megszokott baráti módon. "Egy kis fülbe súgott szó", vagy egy "jóéjszakai gondolat"? A társadalmi hálózat új szerkezete remek módon alkalmazható a szalézi pedagógiai gyakorlat e két formájára, amelyeket már maga Don Bosco gyakorolt Valdoccóban. *ANS-Róma*

Brazília - Jézus élete manga képregényben

A szalézi iskolák hálózata (RSE) "Evangélis" címmel képregény sorozatot adott ki, amelyben elmesélik Jézus történetét a diákoknak.

A japán "manga" képregény-stílus sikerében bízva a mintegy 120 iskolát összefogó RSE hálózat a Don Bosco Nővérekkel karöltve indította el a sorozatot, amely első darabjának címe "A remény megszületett" és Keresztelő János születésétől egészen az egyiptomi menekülésig követi Jézus történetét. Az Evangélis projekt célja, hogy bemutassa a Biblia világának gazdagságát és vonzóvá tegye a diákok számára. A képregény szerzője Herbert Barbosa, gyermekkorra óta manga-rajongó. *ANS-Brazília*

Róma - Új francia tartományfőnök

A rendfőnök, az Egyetemes Tanácsal egyetértésben Szalézi Szent Ferenc napján kinevezte Daniel Federspiel szalézit Franciaország és Dél-Belgium Tartomány tartományfőnökének. Federspiel atya 1960-ban született, 1981-ben lépett be a szalézi novíciátusba, 1988-ban tett örökfogadalmat, 1990-ben szentelték pappá Lyonban. Volt már igazgató, novíciátus igazgatója, ifjúságpasztorációs megbízott, a missziók és a hivatások megbízottja. Az új francia-dél-belga tartomány hivatáspasztorációs megbízottja, a novíciusok és jelöltek felelőse, tagja a tartomány formációs bizottságának. Federspiel atya Joseph Engert váltja fel a felelősségteljes poszton. Az új francia tartományfőnök kiváló karikaturista, és Papi bohócként szívesen neveteti meg a gyerekeket. *ANS-Róma*

Tudj meg még többet a szaléziakról: www.szaleziak.hu

KAZINCBARCIKA

Adventi játszóház a Don Boscóban

- A karácsonyvárás jegyében 2012. december 15-én diákjaink számára adventi játszóházat szerveztünk. Hat helyszínen folyt a lázas munka: készültek a tézsaanyagalkák, karácsonyi ajándéktárgyak, dísz tárgyak, dekupázs technikával szalvéta képek. A felhasznált anyagokat már hetek óta gyűjtötték a tanárok és diákok, így még inkább magukénak érezhették az elkészült ötletes személyre szóló tárgyakat. Minden osztály elkészítette az iskolai fenyőfára a karácsonyi díszét, saját ötletei alapján. A játékos közös munka lehetőséget nyújtott a kötetlen beszélgetésekre, új barátságok szövődésére, a tanár-diák kapcsolatok elmélyítésére. Kellemes, meghitt hangulat, lágy zenező tette családiasan ünnepivé ezt a délelőttöt.

Kavalyeczné Juhász Krisztina

Energetikai felújítás a Szalézi Szent Ferenc Gimnáziumban

- Közel két hónap telt el azóta, hogy a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium épületében elkezdődtek a felújítási munkálatok. Közben ideiglenes iskolánkban zavartalanul folyik a tanítás, a Szalézi épülete szépül, korszerűsödik.

November végén a régi ablakok helyére már szinte mindehová új, modern nyílászárókat szereltek be, az épület külső szigetelése is közel kilencven százalékban elkészült és elkezdődött az épület külső festése is – sötét és bordó színű modern intézménybe térhetünk vissza.

Hátra van még a tanári folyosó nyílászáróinak cseréje, illetve az erkélyek felújítása. A tervek között szerepel a bejárat és a porta átalakítása, valamint a büfé is átköltözik az egykori rajz szertárba, hogy tágasabb legyen az előtér. Továbbá új bejáratot alakítanak ki a menza folyosón. A folyosókon új radiátorok lesznek, és a

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

A kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola cigány folklórja Rómában járt a Szalézi Család Lelkiségi Napjain

Egy napi, hosszú autózás után, hóviharon átvergődve érkeztünk meg Rómába, ahová minden év januárjában a világ minden tájáról összegyűlnek a Szalézi Család képviselői, hogy meghallgassák a rendfőnökök stennájával kapcsolatos útmutatásokat, megosszák tapasztalataikat és együtt ünnepeljenek.

A program legnagyobb része előadásokból állt, amit az idén színesebbé tettek öt kiemelkedő szalézi mű fiataljainak szereplésével. Portugáliából fúvószenekar, Németországból büntetett előéletű fiatalok zsonglörködése, Szlovéniából énekkar, tőlünk pedig a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola cigány folklór együttese adott elő színes ének- és táncprodukciót. Két este volt fellépés, ahol más-más műsorszámot adtunk elő, a nap első felében pedig alkalom nyílt a világ talán legszebb városának gyors megismerésére. Az első délelőtt el is telt a vatikáni Szent Péter Bazilika megtekintésével, majd másnap a történelmi belvárosban barangoltunk egyik lélegzetelállító épülettől, műalkotástól a másikig, hamar el is telt a rendelkezésre álló idő. Talán vissza nem térő alkalom volt ez legtöbb diákunk számára.

Fellépésünk rendkívül nagy tetszést aratott, véget nem érően gratuláltak a folyosón, vacsora közben a világ minden tájáról jelen lévő szaléziak, nővérek, munkatársak, volt növendékek és a Szalézi Család más tagjai, összesen 30 hivatalosan elismert csoportból.

Fiataljainknak nagy élményt jelentett megtapasztalni, mekkora hatalmas mozgalomhoz tartozunk, nem beszélve a fellépések helyszínéül szolgáló rendfőnökségről, illetve a Cinecittá városnegyed Don Bosco-bazilikájáról és színházterméről.

Büszkéek vagyunk diákjaink viselkedésére is, hiszen számukra a részvétel nagy jutalomnak is számított.

Nádudvari Géza

termekben lévő fűtőtesteket is felszerelik modern hőszabályozókkal. Az iskola konyhájába új szellőzőrendszert építettek be, belülről pedig tűzálló szigetelést kap az épület.

A nehézségek ellenére iskolánk felújítása a terveknek megfelelően halad. Bár azt még nem lehet megmondani, pontosan mikor vehetjük birtokba az épületet, remélhetőleg január végén visszaköltözhetünk régi-új iskolánkba. *Tamási Tímea*

Karácsonyváró ünnep a Szalézi Gimnáziumban

- December 21-én, a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium 2012. évi utolsó tanítási napján, karácsonyváró ünnepséget tartottak a kazincbarcikai Szent Család Plébániatemplomban. Az adventi idő kezdetétől a gimnázium tanulói és tanárai már három alkalommal szerveztek adventi műsort az iskolában, mindannyiszor meggyújtva egy-egy adventi gyertyát. A karácsonyhoz közeled-

ve negyedik, záró adventi műsorukat a plébániatemplomban tartották, ahol a karácsonyköszöntő műsort ezúttal a gimnázium tanárai adták: a szentély lépcsőin állva verset mondtak és énekeltek, a diákok pedig csodálták tanáraik teljesítményét. Az ünnepi pillanatok részeként elhangzottak Szabó Edéné Szilágyi Katalin, a gimnázium 40 éve érettségizett öregdiákjának gondolatai egykori gimnáziumi élményeiről, a diákszerelm saját példáján bizonyítható örökkévalóságáról, valamint arról hogy soha sincs késő találkozni Istennel, csak keresni kell Őt.

Az ünnepi műsorban fontos szerepet játszott a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium ének- és zenekara, valamint Boros Géza énekművész (kórusunk vezetője), produkciójuk – az elhangzott műsorral együtt – szívet felemelő érzéseket keltett a fegyelmes és figyelmes és hallgatóságban. A műsort Harasztosi Viola tanárnő és Andrásfalvy János atya állították össze mindannyiunk örömére. *sagim.hu*

ÓBUDA

Olimpiai Bajnok az óbudai oratóriumban!

Nagy megtiszteltetésünkre, december 14-én, pénteken a 2012-es londoni olimpia első magyar aranyérme, Szilágyi Áron látogatta meg az óbudai szalézi oratóriumot. A nagy eseményre teljesen megtelt a Savio-ház gyerekekkel és felnőttekkel egyaránt.

A találkozón Áron mesélt a megjelenteknek gyermekkorától kezdve az olimpiáig vezető útjáról, a Londonban történtek személyes megéléséről, a döntő pillanatairól majd a beszélgetés végén készségesen válaszolt a gyerekek kérdéseire.

Végül olimpiai bajnokunk több mint fél órán keresztül kedvesen és türelmesen állta az autogramokért és a fényképekért

Kazincbarcika - A Szalézi Szent Ferenc Gimnázium adventi műsora

Szilágyi Áron olimpiai bajnok az óbudai oratóriumban vendégeskedett.

vívott rohamokat, beszélgetett és kezet fogott mindenkivel és végezetül elmenele előtt, emlékül az oratórium falára is dedikált egy fényképet. Hálásan köszönjük Szilágyi Áronnak, hogy meglátogatt minket és megosztotta velünk élményeit és életének izgalmas pillanatait és köszönjük Gidófalvy Dénesnek is a találkozás létrejöttét és lemenetelének segítségét. *oratórium*

A gyerekeknek az óbudai oratóriumban december 21-én szerveztek karácsonyi ünnepséget.

Óbuda - A kerékpártúra résztvevőinek adventi összejövetele.

A "Jövünk haza" centenáriumi biciklitúra résztvevőinek adventi összejövetele

- Idén nyáron zajlott le a biciklitúra második szlovéniai szakaszának teljesítése, és mivel már a második éve tekerünk együtt, annyira összeszokott a kis csapat, hogy azóta már több találkozót szerveztünk.

Az adventi alkalomba imákkal egy kis meghittséget csempészünk, Don Bosco

Nyergesújfalu - Karácsonyi műsor a Szalézi-Irinyi Középiskolában.

egyik történetének felolvasásával és egymás jelképes megajándékozásával, törekedve a szaléziság kifejezésére, illetve utalással a közös biciklitúrára.

A két túra emlékeit ezúttal egy kvízzjáték segítségével elevenítettük fel, amiben a kérdéseket Don Bosco torinói emlékeire, az olasz és szlovén földrajz és kultúra ismereteire, illetve a konkrét élményeinkből állítottuk össze. A vetélkedő sok nevetéssel és jókedvűen folyt, a versenyszellem jegyében.

Elkezdjük a terveket szőni a következő szakaszra, ami a magyarországi, egyben utolsó szakasz is lesz 2013. augusztus 1-7. között. Verzsejéből (Szlovénia) fogunk elindulni és a három év végső finise majd Péli-földszentkereszten lesz, ahová az első magyar szaléziak megérkeztek 100 évvel ezelőtt.

Rácz Zs. Enikő

Nyergesújfalu - Téli játéknapp. ▲

Nyergesújfalu - Az első magyar szalézi sírjának megkoszorúzása. ▼

NYERGESÚJFALU

Karácsonyi műsor a legkisebektől

- A Szalézi-Irinyiben hagyományosan a legfiatalabbak feladata a karácsonyi műsor. Az idén első alkalommal indult nyolcosztályos képzés az iskolában, így nem a hetedikesek, hanem az 5.A osztály

adta az ünnepi műsort. Lázasan készültek a legkisebbek Vecsernyésné Bódi Bernadett tanárnő segítségével. A jelmezek elkészítésében Czuczai Zsófia tanárnő segített nekik. December 21-én aztán bemutathatták diáktársaiknak, milyen ügyesek. Az utolsó tanítási nap a 2012. évben szentmisével kezdődött a Szent Mihály templomban, majd az osztálykarácsonyok következtek. Végül színpadra léphettek az 5.A tanulói a sokat gyakorolt karácsonyi színdarabbal. Nem is vallottak szégyent!

LE

Téli játéknapp - Ismét gyereksikolyoktól, nevetéstől, vidámságtól volt hangos a Szalézi-Irinyi Középiskola tornaterme: január 12-én megtartottuk idei első játéknapunkat!

A reggel 9 órai kezdéssel meghirdetett játéknappra már egy órával hamarabb elkezdtek "szállingózni" az első lelkes ifjancok, és két órával később kialakult a végső létszám: 74!

A napot – természetesen – egy hatalmas bans-őrülettel kezdtük, majd Géza testvér mesélt nekünk az idei jubileumi évről. A nap programja a már szokásosnak mondható elemekből tevődött össze: kézműveskedés, ének, tánc, foci, floorball, kosárlabda, sorverseny és bingó.

Reméljük, hogy ismét mindenki jól érezte magát. Köszönjük a segítségét mindenkinek, aki egy kicsivel is hozzájárult a nap sikeréhez. Hamarosan újra jelentkezünk, és már a nyár sincsen olyan messze...

Gyarmati Dávid

Zafféry atya emlékezete - A centenáriumi év kezdetén, január 3-án a Szalézi-

Újpest-Megyer - Szállást keres a Szent Család.

Iryni Középiskola diákjai és tanárai nevében tisztelegtünk Zafféry Károly sírjánál a nyergesújfalui régi temetőben. A közös éneklés és Ábrahám Béla tartományfőnök atya beszéde után az iskola vezetés nevében megkoszorúztuk az első magyar szalézi sírját és az osztályképviselők elhelyezték az emlékezés mécsesét. Visszatérve az iskolaépületébe, Misquitta Claudius atya megáldotta a 10.C osztálytermét, amit Zafféry Károly atyáról neveztünk el, hogy iskolánkban maradandó emléket állítsunk neki, hiszen életének utolsó hónapjait itt töltötte. Az életéről szóló írást tartalmazó kis tablót a terem mellett a folyósóra tettük ki, hogy minden érdeklődő megismerhesse.

Lux Ambrus

ÚJPEST-MEGYER

Szállást keres a Szent Család - Adventi időben a magyar nép körében elterjedt hagyomány volt a „szállást keres a Szent Család” járása, de sajnos a mai rohanó világban legtöbb helyen már feledésbe merült.

Az újpest-megyeri Nagyboldogasszony Plébánia híveinek egy buzgó csoportja Nagy Ferenc atya kezdeményezésére felelevenítette ezt a szép szokást. December 15-től 23-ig a reggeli roráték után a téli kápolnában a Szent Család képe előtt összegyűlve közösen imádkoznak és énekelnek, majd minden nap más és más család viszi haza otthonába a Szent Család képét, s helyezi a házi oltárára, ami előtt a család közösen imádkozik. Mind-

Péliföldszentkereszt - Az adventi ifjúsági lelkigyakorlat résztvevői. Fotó: Merényi Zita

annyian szentgyónással és szentáldozással készülnek erre az alkalomra.

Tóthné Hencz Györgyi

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Megújult a lourdes-i Mária szobor

Bár mostanában a sár és a hideg miatt nem sokan látogatják az erdei tisztáson kialakított lourdes-i barlangot, az adventi idő egy kedves eseménye, hogy felújítva, megszépülve helyére került a Mária-szobor, amelyet egy ideje kénytelenek voltunk nélkülözni.

Nagylelkű jótévedőknek és Szőke István Kálmán Székelyudvarhelyről származó,

A művészen felújított Mária szobor Péliföldszentkeresztben.

Bajóton élő fafaragó-festőművész türelmének és szakértelmének köszönhetően a szobor eredeti színeiben pompázik. A feltárási munkák során előkerültek az átfestett, eddig nem látható díszítések is a szobor talapzatán. *LE*

Adventi lelkigyakorlat fiataloknak

A szaléziak „A hit mindent elér” mottóval rendezték meg idén Péliföldszentkeresztben az ifjúsági lelkigyakorlatot, amelynek lelki irányvonalát P. Andrásfalvy János, Pham Quoc Thai Hung Savio Domonkos diakónus és Kirner Gábor testvér adták meg.

Nagy öröm volt számunkra különböző házak fiataljait viszontlátni, de az új arcoknak még jobban örültünk. Miután mindenki megérkezett, elkezdődött a

lelkigyakorlatunk. A játékos ismerkedésről Gábor testvér gondoskodott. Meglepő volt, hogy nagyon egyszerű kérdéseket, olykor-olykor nem is olyan könnyű megválaszolni és megosztani a többiekkel.

Szombaton azon elmélkedhettünk, hogy a hit és a tudomány milyen kapcsolatban áll egymással. Kizárják vagy erősítik egymást? Nagyon sok kérdés merült fel bennünk, amiket kiscsoportos körben egyénre szabottan is át tudtunk beszélni. Ezen a napon a vietnami vértanúk emléknapja volt, János atya előadásait hallgatva elgondolkozhattunk azon, hogy milyen kiváltságos helyzetben is vagyunk azzal, hogy szabadon gyakorolhatjuk a vallásunkat, és hogy mennyire igaz, hogy a hit mindent elér. Azok a szaléziak, akik vértanúhalált haltak, gondolkodásra inspirálnak bennünket.

Felmerült a kérdés, vajon mi mernénk-e hitünket így föl vállalni? Kiscsoportos beszélgetésben felszínre került, hogy így fiatalként az iskolában, a munkahelyen is tanúságot teszünk hitünkről, és olykor nem is olyan egyszerű a nekünk támadó kérdés sorozatra helyesen megfelelni. Mi is kiállunk hitünkért, abban a közegben ahol mozgunk. Tanácsokat adtunk egymásnak, próbáltunk együtt megoldásokat keresni. Mindannyian elsétáltunk a barlanghoz, ahol Szűz Mária várt ránk. Útközben rózsafüzért mondtunk és mindenkire jutott egy-egy Üdvözlégy Mária. Most is többen éltünk a gyónási lehetőséggel. Mindig megindító számomra, ha azt látom, hogy egy szerzetes gyóntat. A szolgálatot juttatja rögtön eszembe, ahogyan ők Jézus Krisztus mellett döntöttek és önmagukat odaadva segítenek nekünk az üdvösség felé vezető úton járni.

A szentségimádás is elengedhetetlen része volt a lelkigyakorlatunknak. Olyan csodás érzés volt Krisztussal találkozni a kápolna varázslatos meghittségében! Ezt az egri fiatalok közreműködésével Elvi nővér vezényelte le, a mogyoródi fiúk pedig a zenét szolgáltatták. Szombaton éjjel több programból is lehetett választani: filmnézés, pingpong, csocsó, lelki beszélgetés, gyónás, pihenés....

Felemelő érzés volt vasárnap a szentmisén, ahogy a mi kis csapatunk és a szalézi munkatársak csoportja együtt énekelte a miseénekeket. A Szentlélek, mint egy finom szellő járta át és töltötte be az egész kápolnát.

Köszönet János atyának, Domonkosnak, Kirner Gábor testvérnek, Géza testvérnek, Elvi és Ági nővérnek, Béla atyának, Claudiusnak, Lyttonnak és Sabu Josephnek, akik hozzájárultak ahhoz, hogy lelkigyakorlatunk ideje alatt találkozhasunk Jézus Krisztussal.

Pacsuta Mária

Óbuda - Szent Péter és Pál Általános Iskola és Óvoda - Pásztorjáték és óvodai karácsony

Clarisseumi pásztorjáték.

A világ legjobb pizzája

Tóbiás az oratóriumból hazafelé tartva megállt a pizzéria előtt. Semmi kedve nem volt hazamenni: két napja nyomasztó volt otthon a hangulat. A vacsoraasztalnál papa dühösen csapkodott, mama kisírt szemmel, némán ült, az ötéves Luca pedig tágra nyílt szemekkel nézett egyikről a másikra. Tóbiás mindenféléről fecsegett, de senki nem figyelt rá.

Most lecövekelt a pizzéria reklámtáblája előtt és olvasni kezdte. Az első helyen a „Harmónia” pizza szerepelt.

Belépett; a pult mögött álló, ősz hajú öregember egy elmormolt „jónapot”-tal köszöntötte.

– Szeretnék rendelni egy „Harmónia” pizzát, családi méretben. Ma estére – mondta Tóbiás.

– Az alapanyagokat mi adjuk, de néhány nélkülözhetetlen hozzávalót otthonról kell hoznod.

– Milyen hozzávalókat?

– Fogj egy vödört, töltsd tele mindenféle szép dologgal, amiket otthon találsz és majd meglátod...

Tóbiás hazarohant. A mamája csak annyit látott, hogy beviharzik a konyhába és hamarosan felbukkan egy jókora kék vödörrel. Tóbiás eléje tartotta a vödört:

– Mama, kérlek, tegyél egy puszit a vödörömbe!

A mamája meglepetésében szólni se tudott, de dobott egy puszit a vödörbe. Tóbiás sietve elkezdte összegyűjteni a szép dolgokat: egy zöld falevelet, a szökőkút vízcsappjeit, egy kis napnyugtát, két narancsszínű felhőt, a nagymama imádságát, a nagypapa simogatását, Luca zöld szemének bársonyos pillantását, egy aranyhalacsksát, egy vidám kutyaugatást és egy fáradt, de nagyon meggyőző dicséretet a papától.

A kisfiú végül lihegve tért vissza a pizzériába a vödörrel, aminek jókora súlya volt.

– Jó munkát végeztél – fogadta a pizzasütő. – De egyvalami még hiányzik.

– Micsoda? – kérdezte Tóbiás.

– Egy nagyon egyszerű dolog. A te mosolyod.

Tóbiás a vödör fölé hajolt és az összegyűjtött vízben saját magát látta tükröződni. A kaland örömétől boldogan elmosolyodott.

Az ősz hajú öreg fogta a vödört és a tartalmát hozzáöntötte a bedagasztott tésztahoz; majd kinyújtotta, megforgatta, megrakta feltéttel és betette a kemencébe. A kis éttermet fantasztikus illat töltötte be.

Tóbiás úgy rohant hazafelé a hatalmas dobozzal, hogy az emberek utána bámultak az utcán.

– Mama, ne főzz semmit! Hoztam pizzát! – kiáltotta ahogy belépett az ajtón.

– De hát... – a mama tiltakozni próbált, de a pizza illatától egészen elgyengült.

– Pizza! Szuper! – rikkantotta Luca.

A papa egy kicsit borús hangulatban ült asztalhoz, de a pizza csodás illata nemsokára az ő arcára is mosolyt varázsolt. És ha a pizza illata csodás volt, akkor az ízét „fantasztikusan csodásnak” nevezhetjük, ahogy Luca mondta. Nevetve és tréfálkozva ettek, a vacsora végén pedig a papa a mama karjára tette a kezét és azt mondta:

– Láttatok már ilyen fantasztikusan csodás mamát, mint a miénk?

Tóbiás még soha nem érezte magát boldogabbnak.

NAGYHÉT PÉLIFÖLDSZENTKERESZTEN A SZENT KERESZT TÖVÉBEN

2013. március 28-31. (nagycsütörtök - húsvétvasárnap)

A húsvéti misztérium ünneplése nem csupán a húsvétvasárnapot jelenti, hanem a teljes Szent Három napot. A Hit Évében a Don Bosco Szaléziak péliföldszentkereszti közössége lehetővé teszi, hogy ne csak egyénileg vegyünk részt egy-egy liturgikus eseményen, viszontarva utána hétköznapijaink megszokott szürkeségébe, hanem házastársak, családok, baráti közösségek együtt töltsék a húsvétot megelőző napokat a szaléziakkal imában, elmélkedésben, mélyebben átélve a feltámadás titkát.

A nagyhéten nagycsütörtök délutánjától húsvét vasárnapig tartanak a közös liturgikus és kiegészítő programok, de felkínáljuk a lehetőséget a pénteki csatlakozásra is. A szertartások mellett elmélkedések, gyónási lehetőségek is segítik a vendégeinket abban, hogy méltó módon emlékezzenek Urunk halálára és feltámadására.

A résztvevők számára napi háromszori étkezést biztosítunk a hagyományainknak megfelelő ételsorokkal. A nagyheti imákat a péliföldszentkereszti szaléziak vezetik.

A program kezdete, ajánlott érkezés: nagycsütörtökön, a 19 órai szentmisével.

Keresztút nagypénteken 17 órakor. Húsvétvasárnap ebéddel zárul a program.

Információk és jelentkezés Lengyel Erzsébetnél a le@invitel.hu e-mail címen,
a 20/823-3335 illetve a 30/645-4097 telefonszámon,
részletek a www.szentkereszt.szaleziak.hu honlapon.

EMLÉKEZZÜNK RÁJUK IMÁDSÁGGAL!

Dr. Simon Ernőné Éva SC

† Biatorbágy

Munkatársi igazolványa szerint 1946-ban nyert felvételt a Szalézi Munkatársak Egyesületébe.

Férjével együtt (aki már évekkkel ezelőtt meghalt) a Clarisseum munkatársi csoportjához tartoztak. Tagjai voltak a 813-as szalézi cserkészcsapatnak is. A legnehezebb időkben is ápolták, fenntartották a kapcsolatot a helyi szalézi munkatársakkal és a cserkészcsapat tagjaival. A rend újraindulását követően, tevékeny részvételével szervezték újjá a szalézi öregcserkész 813-as – csapatát.

Éva a legelső napoktól részt vett a szalézi munkában. Két másik szalézi munkatárssal már 1990-ben lefordították P. Anton Birklbauer „A szalézi munkatársak” 1987-ben megjelent munkáját és eljuttatták kézirat formájában a szalézi munkatársaknak.

Amíg egészségi állapota engedte részt vett a közös munkában és a szaléziak találkozóin.

Gyenes Etelka SC

† Kecskemét, élt 78 évet

Etelka 1988-ban tett ígéretet Helvécián. A szerzetesrendek szétszórása után, amikor Pásztor János volt szalézi tartományfőnököt Budapestről kitiltották és tartózkodási helyül Kecskemétet jelölték ki, legközelebb munkatársa, támasza Etelka volt. A kommunista időkben sem félt attól, hogy ezért munkahelyén hátrányt szenvedhet. A rend újraindulása után, amikor Pásztor atya visszakérült Pestre, Etelka életre hívta a szalézi munkatársak kecskeméti csoportját, akik minden szalézi megmozduláson – búcsún, lelkigyakorlaton, stb. – jelen voltak. Kiépítette a kapcsolatot a kecskeméti és más munkatársi csoportok között. Rendszeres találkozókat rendezett a pécsi munkatársakkal. Amikor ő maga már nem tudott részt venni a rendezvényeken, megszervezte, hogy a kecskeméti mindig legyenek jelen. Hosszú betegségének minden szenvedését, nehézségét a magyar szaléziak megerősödéséért és új magyar szalézi hivatásokért ajánlotta fel.

NAGYBÖJTI LELKIGYAKORLATOK PÉLIFÖLDSZENTKERESZTEN

Február 15-17. között a fiatalokat várják a szaléziak P. Misquitta Claudius SDB vezetésével.

Március 8-10. között a 13-16 éves serdülőket várják P. Kukuczka Robert SDB vezetésével.

Információ és jelentkezés a Szalézi Ifjúsági Irodánál, tel.: +36 20 227 4003, e-mail: sdbifi@gmail.com

Lelkigyakorlat felnőtteknek

Pélföldszentkeresztén március 8-10 között a rendházban és a Don Bosco házban a felnőtteket várják a szaléziak nagyböjti lelkigyakorlatra. Témája: „*Uram, erősítsd hitemet!*” Az elmélkedéseket *Havasi József* atya tartja. A lelkigyakorlat költsége fürdőszobás szobákban, teljes ellátással, centenáriumi kedvezménnyel 10 000 Ft/fő. Minimum 20 fő jelentkezése esetén lesz megtartva.

Jelentkezés március 1-ig Lengyel Erzsébetnél a le@invitel.hu e-mail címen vagy a 20/823-3335 telefonszámon.

Nyári munkatársi lelkigyakorlat

A hagyományos nyári munkatársi lelkigyakorlat időpontja: 2013. augusztus 5-8. (hétfő - csütörtök).

Vezeti P. Havasi József SDB

Jelentkezni lehet 2013. július 1-ig a következő elérhetőségeken:

Levél: Krammer Andrásné, 1213 Budapest, Erdősor u. 190.

Tel.: 06 - 1 - 276-33-60, e-mail.: semegima@freemail.hu

 **Dobozos kiállítás
Nyergesújfalun**

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4500 példányban, belső terjesztésre. Felelős kiadó: Depaula Flavio és Vítális Gábor
Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: (1) 453 22 77; e-mail: sdbung@mailbox.hu; honlap: www.szaleziaik.hu

Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@szaleziaik.hu; lektor: P. Ábrahám Béla SDB; tördelő: Bohner Ferenc

Fotók: Thaler Tamás, Merényi Zita, Lengyel Ákos, Szentgyörgyvári Ambrus, Lengyel Erzsébet

A címlapon: A centenáriumi megnyitón a kazincbarcikai fiatalok a bazilika előtti téren megjelenítették a centenáriumi logót.

Készült a Szalézi Kft. kazincbarcikai nyomdájában; felelős vezető: Kőszeghy Balázs +36 20 406 9340

A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.